

SHENJTI UNGJILL MBAS MATTHEUT

KAPTINA I.

¹ Libri i gjenealogjisë Iesu Krishtit, birit Davidit, birit Abrahamit.

² Abrahamit i leu Isaaku, e Isaakut i leu Iakobi, e Iakobit i leu Iuda, edhe të vëllazënit e vet,

³ e Iudës' i leu Faresi edhe Zara prei Thamarësë, e Faresit i leu Esromi, e Esromit i leu

Arami,

⁴ e Aramit i leu Aminadabi, e Aminadabit i leu Naassoni, e Naassonit i leu Salmoni,

⁵ e Salmonit i leu Boози prei Rababësë, e Boozit i leu Obedi prei Ruthësë, e Obedit i

Iesu Iesseu,

⁶ e Iesseut i leu Davidi mbëreti.

⁷ E Davidit mbëretit i leu Solomoni prei *grues'* Uriut, e Solomonit i leu Roboami, e Roboamit i leu Abia, e Abisë i leu Asai,

⁸ e Asait i leu Iosafati, e Iosafatit i leu Iorami, e Ioramit i leu Ozia,

⁹ e Ozisë i leu Iothami, e Iothamit i leu Ahazi, e Ahazit i leu Ezekia,

¹⁰ e Ezekisë i leu Manassi, e Manassit i leu Amoni, e Amonit i leu Iosia,

¹¹ e Iosisë i leu Iehonia edhe të vëllazënit' e vet, mbë të shpërngulmen' e Babylonisë.

¹² Edhe mbas të shpërngulmesë Babylonisë, Iehonisë i leu Salathieli, e Salathielit i leu Zorobabeli;

¹³ e Zorababelit i leu Abiudi, e Abiudit i leu Eliakimi, e Eliakimit i leu Azori.

¹⁴ e Azorit i leu Sadoku, e Sadokut i leu Ahimi, e Ahimit i leu Eliudi.

¹⁵ e Eliudit i leu Eleazari, e Eleazarit i leu Matthani, e Matthianit i leu Iakobi.

¹⁶ e Iakobit i leu Iosefi, burri i Marisë, prei të cillësë Iesu Iesui, qi thohetë Krisht.

¹⁷ Gjithë brezatë pra, prei Abrahamit deri mbë *ditë* të Davidit, *janë* katër-mbë-dhetë breza; edhe prei Davidit deri mbë të shpërngulmen e Babylonisë, *janë* katër-mbë-dhetë breza; edhe prei të shpërngulmesë Babylonisë deri mbë *ditë* të Krishtit, *janë* katër-mbë-dhetë breza.

¹⁸ Edhe të Iemit' e Iesu-Krishtit kështu ka qenë: Maria, e ama e ati, mbassi u fejue me Iosefinë, para se të bashkoheshinë, u gjind me barrë prei Shpirtit Shenjt.

¹⁹ Edhe Iosefi burr' i asai, tue qen' i dreitë, e s'donte me i nxierë zaninë për të keq, deshi me e lishuem pshefas.

²⁰ Por ai kur ishte tue menduem këto *punë*, qe engjull' i Zotit tek iu duk nd'andërrë, e i tha: Iosef, bir' i Davidit, mos ki frikë me marrë me vetëhe Marinë gruenë tande, sepse të mbarsunitë qi u ba tek ajo ashtë prei Shpirtit Shenjt.

²¹ Edhe ka me piellë bir, edhe ke me ia thirrë emëninë Iesu, sepse ai ka me shpëtue popullin' e vet prei fajevet atyne.

²² (Edhe gjithë këjo u ba, qi të mbushetë qish ashtë thanë prei Zotit me anë të profetit, qi thoshte:

²³ "Qe virginesha te do të mbarsetë, edhe do të piellë bir, edhe do t'ia thërrasin' emënin' Emmanuel", qi ajo, këthyem, do me thanë, Perëndia bashkë me ne.)

²⁴ Edhe Iosefi si u çue prei gjumit, bani sikurse e urdhënoi engjull' i Zotit, edhe muer për anë vetëhesë gruen' e vet,

²⁵ edhe nuk' e ngjofi, deri sa puell të birin' e vet dialin' e parë, edhe ia thirri emëninë IESU.

KAPTINA II.

¹ Edhe Iesui mbassi leu ndë Bethleem të ludesë, ndë ditt të mbëretit Herodit, qe ku erthnë ndë Ierusalemë do magji prei të Lemit diellit,

² e thoshinë: Ku ashtë mbëreti i ludevët, qi ka lemë? Sepse pam yllin' e ati ndë të Lemit diellit, edhe erthmë me e adhuruem.

³ Edhe mbëreti Herodi kur ndëgjoji, u përzie, edhe gjithë Ierusalemë bashkë me atë.

⁴ Edhe si mbëlodhi gjithë Kryepriftënit' edhe Shkruisit' e popullit, pyeste me marrë vesht prei atyneve, ku leu Krishti.

⁵ Edhe ata i thanë: Ndë Bethleem të ludesë, sepse kështu ashtë shkruem prei anësë profetit:

⁶ "Edhe ti Bethleem, dheu i ludesë, as-pak nukë je e vocërr ndër zotënit e ludesë, sepse prei teje ka me dalë *nji* i parë, i cilli ka me kullotunë popullin t'em Israelinë".

⁷ Atëherë Herodi thiri pshefas magjitë, e muer vesht mirë prei atyneve kohën' e yllit, qi ishte dukunë.

⁸ Edhe i dërgoi ndë Bethleem, e tha: Shkoni, e shikoni mirë për dialinë, edhe mbassi ta gjeni, më nepni za, qi të vij edhe unë me e adhuruem.

⁹ Edhe ata si ndëgjuenë mbëretinë, votnë, edhe qe ylli, qi panë ndë të Lemit diellit, te po printe përpara atyneve, deri sa erdhi, e ndeiti sipër ku ishte diali.

¹⁰ Edhe *ata* kur pan' yllinë, u gëzuenë, *me* gëzim të math fort.

¹¹ Edhe si erthnë ndë shtëpit, gjetnë dialinë bashkë me Marinë t'amënë, edhe ranë mbë dhe, e adhuruenë, edhe hapnë thesoret' e veta, e i prunë dhunëtia, ar, e kem, e mirrë.

¹² Edhe si u diffute *atyneve* nd'andërrë prei Perëndisë mos me u këthyem tek Herodi, iknë e *votnë* prei nji tietër' udhe ndë vend t'atyne.

¹³ Edhe ata mbassi iknë, qe engjull' i Zotit tek i duketë nd'andërrë losefit, e i thotë: Çohu, e merr me vetëhe dialin' edhe t'amën' e ati, edhe ikë ndë Misir, edhe ndalu atie, deri kur të thom, sepse Herodi ka me kërkue dialinë për me e prishunë.

¹⁴ Edhe ai u çue, e muer me vetëhe dialin' edhe t'amën' e ati natënë, edhe iku ndë Misir;

¹⁵ edhe ndeiti atie deri mbë vdekët të Herodit, për me u mbushunë qish ashtë thanë prei Zotit me anë të profetit, qi thoshte: "Prei Misirit thirra t'em bir".

¹⁶ Atëherë Herodi, kur pa se u gënjye prei magjivet, u zemëru tepërë; edhe dërgoi, e vrau gjithë dielmtë qi ishinë ndë Bethleem, e ndëpër gjithë nahiet e asai, prei dy vieç e teposhtë, mbas kohësë qi muer vesht mirë prei magjivet.

¹⁷ Atëherë u mbush qish ashtë thanë prei profetit Ieremisë, qi thoshte:

¹⁸ "U ndëgjuje za ndë Rama, dënesë, e të qjamë, e anëkim shumë: Rahela qjante dielmt' e vet, edhe s'donte me u ngushlluem, sepse nukë janë".

¹⁹ Edhe si vdiq Herodi, qe engjull' i Zotit tek i duketë nd'andërrë losefit ndë Misir, e i thotë:

²⁰ Çohu, e merr me vetëhe dialin' edhe t'amën' e ati, edhe shko ndë dhe të Israelit, sepse kanë vdekun' ata qi kërkoihinë jetën' e dialit.

²¹ Edhe ai u çue, e muer me vetëhe dialin' edhe t'amën' e ati, edhe erdhi ndë dhe të Israelit.

²² Por kur ndëgjoji se Arqelau po mbëretënon ndë Iudet, ndë vend të Herodit të i atit, pat frikë me votun' atie, por si iu sbulue nd'andërrë prei Perëndisë, iku nd'anët të Galileesë,

²³ Edhe erdhi, e nguli ndë *nji* qytet, qi thohetë Nazaret. Qi të mbushetë qish ashtë thanë prei profetënash: “se Nazoreas ka me u queitunë”.

KAPTINA III.

¹ Edhe nd’ato ditt vien Gjionn pagëzori, tue predikuem ndë shkreti të ludesë,

² e tue thanë: Pendohi, sepse u afrue mbretënia e qillvet.

³ Sepse kyi ashtë ai qi u fol prei profetit Isaisë, qi thoshte: “Zan’ i ati qi bërtet ndë shkreti. Bani gati udhën’ e Zotit, bani rrugat’ e ati të dreita”.

⁴ Edhe ai Gjionni kishte të veshuni’ e vet prei qimesh kamillesë, edhe bres likure për miedis të vet; edhe ushqim’ i ati ishte karcaleca, edhe mialtë të egër.

⁵ Atëherë dilte jashtë tek ai Ierusalem, edhe gjithë ludea, edhe gjithë nahia e Iordanit.

⁶ Edhe pagëzoheshinë prei ati ndë Iordan, tue rrëfyem fajet’ e veta.

⁷ Edhe kur pa se po vijshinë shumë vetë prei Fariseish, e prei Saddukeish mbë pagëzimt të vet, u tha atyneve: Këlysh gjarpinjsh, cilli u diftoi juve me ikunë prei zemërimit qi vien?

⁸ Bani pra pemë të vëjefshuna për pendim,

⁹ edhe mos u duketë juve me thanë me vetëhenë tuei, se: Kena at’ Abrahaminë, sepse po u thom juve, se Perëndia mundetë me i ngritunë dielm Abrahamit prei këtyne gurëvet.

¹⁰ E tashti edhe sopata rri përmbi rrajtë të druvet: çdo dru pra qi s’ban pemë të mirë, pritet’ edhe hidhetë ndë ziarm.

¹¹ Un’ u pagëzoi juve me ujë për pendim, por ai qi vien mbas meje, ashtë ma i fortë se unë, të cillit s’jam i zoti me i mbaitunë këpucëtë; ai do t’u pagëzojë juve me Shpirtinë Shenjt, edhe me ziarm.

¹² Ai ka terplotënë n’dorë të vet, edhe ka me qiruem lamën’ e vet, edhe ka me mbëledhunë grunin’ e vet ndë grunart, por kashtënë ka me e diegunë me ziarm të pa-shuem.

¹³ Atëherë Iesui vien prei Galilesë ndë Iordan te Gjionni, për me u pagëzuem prei ati.

¹⁴ Por Gjionni e përmbante, tue thanë: Unë kam nevojë me u pagëzuem prei teje, e ti vien tek unë?

¹⁵ Edhe Iesui u përgjeq, e i tha: Lenë tashti, sepse kështu na duhetë me mbushunë çdo dreitëni. Atëherë e len.

¹⁶ Edhe Iesui si u pagëzue, përnjiherë duel prei ujit; edhe qe tek iu hapnë qilltë, edhe pa Shpirtin’ e Perëndisë porsi pullump tue sdrypun’ e tue ardhunë mbi atë.

¹⁷ Edhe qe tek u ndëgjue *nji* za prei qillsh, qi thoshte: Kyi ashtë biri em i dashuni, mbë të cillinë pëlqeva.

KAPTINA IV.

¹ Atëherë Iesui u pru ndë shkreti prei Shpirtit, për me u ngamë prei diallit.

² Edhe ai agjinoi katër-dhetë ditt e katër-dhetë nett, mbasandai i erdhi uni.

³ Edhe ai qi e ngiste erdhi tek ai, e tha: Ndë qofsh i Bir i Perëndisë, thuei të bahenë bukë këta gurë.

⁴ Por ai u përgjeq, e tha: Ashtë shkruem “Njeriu s’do të rojë vetëmë me bukë, por me çdo farë fjale qi del prei gojësë Perëndisë”.

⁵ Atëherë dialli e merr me vetëhe ndë shenjtenë qytet, edhe e vu përmbi fletëzët të tempullit.

⁶ Edhe i thotë: Ndë qofsh i Bir’ i Perëndisë, hith vetëhenë tande poshtë, sepse ashtë shkruem, se: “Ka me urdhënuem engjujt’ e vet për tyi”, edhe: “Kanë me të ngritunë mbë duer, qi të mos përpiekish kambënë tande mbë gur”.

⁷ Iesui i tha: Përsëri ashtë shkruem - "S'ke me ngamë Zotinë Perëndinë tand".

⁸ Përsëri dialli e merr me vetëhe mbë një mal shumë të naltë, e i difton gjithë mbëretëniat' e botësë, edhe laftin' e atyne,

⁹ edhe i thotë: Kam me të dhanë këto të gjitha, ndë rafsh të më adhurojsh.

¹⁰ Atëherë Iesui i thotë: Ikë *prei meje*, Satana. Sepse ashtë shkruem: "Zotinë Perëndinë tand ke me adhuruem, edhe vetëm' ati ke me iu lutunë".

¹¹ Atëherë dialli e len, edhe qe tek erthnë engjujtë përënë, e i shërbeishinë.

¹² Edhe Iesui kur ndëgjoji, se Gjionni u dha ndër duer, iku ndë Galilet.

¹³ Edhe si la Nazaretënë, erdhi e nguli ndë Kapernaum, *qi ashtë* përënë detit, ndë synoret të Zabulonit, edhe te Nefthalimit,

¹⁴ qi të mbushetë qish ashtë thanë *prei profetit Isaisë*, qi thoshte:

¹⁵ "dheu Zabulon, edhe dheu Nefthalim, *mbë* udhë të detit, përtej Iordanit, Galilea e kombevët.

¹⁶ Populli që rri ndë errësinë pa dritë të madhe; edhe leu dritë mb'ata qi rrinë ndë vend e ndë hije të vdekësë".

¹⁷ Ç'atëherë Iesui filloi me predikuem e me thanë: Pendohi, sepse u afrue mbëretënia e qillvet.

¹⁸ Edhe Iesui tue ecunë ndaj detin' e Galilesë, pa dy vëllazën, Sinominë qi thohei Pietër, edhe Andrenë të vëllan' e ati, tue hedhunë rretënë në det, sepse ishinë peshkatorë.

¹⁹ Edhe u thot' atyneve: Ejani mbas meje, edhe kam me u bamë juve peshkatorë nierëzish.

²⁰ Edhe ata përnjiherë lanë rretatë, e i votnë mbrapa.

²¹ Edhe porsa shkoi përpara *prei andy'i*, pa dy vëllazën të tierë, Iakobinë *të birin'* e Zebedeut, edhe Gjionninë të vëllan' e ati ndë lundrët bashkë me Zebedenë të i atin' e atyneve, tue ndrequnë rretat' e veta; edhe i thirri.

²² Edhe ata përnjiherë lanë lundrën' edhe të i atin' e vet, e i votnë mbrapa.

²³ Edhe Iesui shkonte rreth gjithë Galilesë, tue mësuem ndëpër synagogat e atyneve, edhe tue predikuem ungjillin' e mbëretënisë, edhe tue shëndoshunë çdo farë sëmundëje, e çdo farë lingate ndër popullinë.

²⁴ Edhe i shkoi zani ndëpër gjithë Syrinë, edhe bijshinë tek ai gjith' ata qi kishinë keq, pëmbaitunë *prei çdo farë sëmundëjesh e mundimesh*, edhe të diallosunë, e të zanë *prei lingatësë hanësë*, e ulogë, edhe i shëndoshi.

²⁵ Edhe i votnë mbrapa shumë gjindëje *prei Galilesë e prei Dekapolit*, e *prei Ierusalemësë*, e *prei Iudesë*, e *prei përtej Iordanit*.

KAPTINA V. 5

¹ Edhe *ai* kur pa gjindëjenë, hipi ndë malt; edhe mbassi ndeiti, i erthnë përënë dishepujt' e vet.

² Edhe *atëherë* çeli gojënë, e i mësonte, tue thanë:

³ Lum *ata qi janë* të vobegjittë ndë shpirt, sepse e atyneve ashtë mbëretënia e qillvet.

⁴ Lum ata qi bajnë vajë, sepse ata kanë me u ngushlluem.

⁵ Lum ata qi janë të butë, sepse ata kanë me trashiguem dhenë.

⁶ Lum ata qi kanë' u e et *për* dreitëninë, sepse ata kanë me u ngimë.

⁷ Lum ata qi janë të përdëlllyeshim, sepse ata kanë me u përdëlllyem.

⁸ Lum ata qi janë të këthiellëtë ndë zemërë, sepse ata kanë me pamë Perëndinë.

⁹ Lum ata qi janë paqtim-bamës, sepse ata kanë me u queitunë të bijt' e Perëndisë.

¹⁰ Lum ata qi ndiqenë për punë të dreitënisë, sepse e atyneve ashtë mbëretënia e qillvet.

¹¹ Të lumunë jeni *ju*, kur t'u shpërnderoin', e t'u ndiekin', e të thonë kundrë juve çdo farë fjalë të keqe me rrenë, për punë t'eme.

¹² Gëzohi, e gazmohi, sepse paga juei *ashtë* shumë ndë qillt, sepse kështu ndoqnë *edhe* profetënitë qi kanë qenë para jush.

¹³ Ju jeni kryp' e dheut, por ndë u prishtë krypa, me se do të krypetë? Kurgja ma s'vëjen, veç me u hedhunë jashtë, e me u shkelunë prei nierëzish.

¹⁴ Ju jeni drit' e botësë. S'mundetë me u pshefunë një qytet qi ashtë sipër malit.

¹⁵ As nukë ndezinë kandil, edhe e venë ndënë hu të *drithit*, por e *venë* mbi kandilier, edhe ndrit mbë gjith' ata qi janë ndë shtëpit.

¹⁶ Kështu le të ndrasi drita juei përpara nierëzëvet, qi të shofinë vepëratë tueja të miratë, e të lavdojn' Atinë tuei, qi ashtë ndë qiellt.

¹⁷ Mos kujtoni se kam ardhunë me prishunë ligjënë, a profetënitë; nukë kam ardhunë me prishunë, por me mbushunë.

¹⁸ Sepse për të vërtet po u thom juve, deri sa të shkojë qielli edhe dheu, një iota a një pikë s'ka me shkuem prei ligjësë, deri sa të bahenë të gjitha.

¹⁹ Ai pra qi të sgjidhi një prei këtyne të vocërravet porosivet, edhe të mësojë kështu nierëzitetë, i vocërr ka me u queitunë ndë mbëretënit të qillvet, por ai qi të bajë, e të mësojë, kyi ka me u queitun' i madh ndë mbëretënit të qillvet.

²⁰ Sepse po u thom juve, se ndë mos u teproftë juve dreitënia ma tepërë se Shkruisavet, e Farisevet, s'keni me hymë ndë mbretënit të qillvet.

²¹ Ndëgjuetë se ashtë thanë mbë të moçimit: "Mos vrasish"; edhe ai qi të vراسi do të jetë fajtuer ndë gjyq,

²² por unë po u thom juve, se kushdo qi zemërohetë kot me të vëllan' e vet, do të jetë fajtuer ndë gjyq; edhe ai qi t'i thotë të vëllait vet: Raka (i kotë), do të jetë fajtuer ndë bashkë-ndeitëjet; edhe ai qi të thotë: I marrë, do të jetë fajtuer për me u *hedhunë* ndë xhehenem të ziarrmit.

²³ Ndë prufsh pra dhunëtinë tande ndë theroret, edhe atie kujtohe se yt vëlla diç ka kundrë teje,

²⁴ len' atie dhunëtinë tande përpara theroresë, edhe shko, e paqtohu ma përpara me tyt vëlla; edhe atëherë si të vijsh, bierë dhunëtinë tande.

²⁵ Ndrequ me kundrë-gjyqësinë tand sheit, deri sa të jesh mb'udhë bashkë me atë; druse kundrë-gjyqësi mos të napi n'dorë gjyqtarit, edhe gjyqtari të nep n'dorë shërbëtorit, e do të hidhesh ndë burk.

²⁶ Për të vërtet po të thom: S'ke me dalë prei andyi, deri sa të napish të mbrapmin' astër.

²⁷ Ndëgjuetë se ashtë thanë mbë të moçimit: "Mos kurvënojs",

²⁸ por unë po u thom juve, se kushdo qi ve ore grue me dëshërim e ka kurvënuem tashti ndë zemërët të vet.

²⁹ Ndë të shkandalizoftë syni yt i diathti, nxire, e hidhe prei teje, sepse të bie ma mirë me hupunë një prei copash korpit tand, edhe të mos hidhetë gjithë korpi yt ndë xhehenem.

³⁰ Edhe ndë të shkandalizoftë dora jote e diathta, preje, edhe hidhe prei teje, sepse të bie ma mirë me hupunë një prei copash korpit tand, edhe të mos hidhetë gjithë korpi yt ndë xhehenem.

³¹ Edhe ashtë thanë, se kush të lishojë gruen' e vet, le t'i napi letrën' e së damedë.

³² Por unë po u thom juve, se ai qi të lishojë gruen' e vet, përveç fjalë kurvënie, ban atë me kurvënuem; edhe ai qi të marri grue të lishueme, kurvënon.

³³ Përsëri ndëgjuetë se ashtë thanë mbë të moçimit: "Mos bajsh be mbë rrenë, por t'i napish mbrapa Zotit bet' e tua."

³⁴ Por unë po u thom juve: Mos me bamë be kreit, as për qiell; sepse ashtë shkamb' i Perëndisë;

³⁵ as për dhe, sepse ashtë vendi qi ven kambët' e veta; as për Ierusalemë, sepse ashtë qytet' i mbëretit math;

³⁶ as për kryet tat të mos bajsh be, sepse s'mundesh me bamë një qime të bardhë, a të zezë.

³⁷ Por qoftë fjala juei: Po, po; Jo, jo, sepse e tepër' e këtyneve ashtë prei së keqit.

³⁸ Ndëgjuetë se ashtë thanë: "Sy ndë vend të synit, edhe dhamp ndë vend të dhambit",

³⁹ por unë po u thom juve: Mos me i dalë kundrë të keqit,

⁴⁰ por ai qi të bierë tyi një shuplakë fulqisë s'ate së diathtësë, këthei ati edhe tietrënë.

⁴¹ Edhe ai qi do me u gjkuem me tyi, e me marrë këmishënë tande, len'i ati edhe petkunë.

⁴² Edhe ai qi të marri tyi angari një mil, ecë bashkë me ate dy.

⁴³ Nepi ati qi lypën prei teje, edhe mos i këthe fjalënë mbë-nj-anë ati qi do të huhetë prei teje.

⁴⁴ Ndëgjuetë se ashtë thanë: "Të duesh fëqinë tand, edhe të kesh mëni anëmikunë tand", por unë po u thom juve: Doni anëmiqtë tuei, bekonit ata qi u mallëkojnë, bani mirë atyneve qi u kanë mëni, edhe faluni për ata qi u bajnë dam, e u ndiekinë,

⁴⁵ qi të baheni të bijt' e Atit tuei qi ashtë ndë qillt; sepse ai ban diellin' e vet me lemë mbi të këqij e mbi të mirë, edhe lishon shinë mbi të dreit' e mbi të shtrembëtë.

⁴⁶ Sepse ndë daçi ata qi u duenë juve, çfarë page keni? Nukë bajnë këte edhe publikanëtë?

⁴⁷ Edhe ndë përshëndetshi veç vëllazënitë tuei, qish ma tepërë bani? Nukë bajnë kështu edhe publikanëtë?

⁴⁸ Ini pra ju të kulluem, sepse Ati juei ndë qillt asht' i kulluem.

KAPTINA V. 6

¹ Shikoni mos me bamë lëmshënëse tuei përpara nierëzish, qi të shifeni prei atyneve, sepse ndë qoftë, nukë keni pagë prei Atit tuei, qi ashtë ndë qillt.

² Kur të bajsh pra lëmshënëse, mos vëshkëllojsh përpara teje, sikurse bajnë hipokritëtë ndëpër synagogat e ndëpër vromet, për me u lavduem prei nierëzish. Për të vërtet po u thom juve, se *ata* e kanë *marrë* pagën' e vet.

³ Por ti kur të bajsh lëmshënëse, le të mos e marri vesht e rrëmakta jote,

⁴ se qish ban e diathta jote, qi të jetë lëmshëna jote pshefas; edhe yt Atë qi shikon pshefas, ai ka me ta paguem mballa-faqe.

⁵ Edhe kur të falesh, mos ij pors hipokritëtë, sepse *ata* duenë me u falunë tue ndeiturë ndëpër synagogat e ndëpër kantet e rrugavet, për me u dukunë te nierëzitë. Për të vërtet po u thom juve, se *ata* e kanë *marrë* pagën' e vet.

⁶ Por ti, kur të falesh, hynë ndë shtëpit tande, edhe mbyll derënë tande, e iu fal t'yt et qi ashtë pshefas, edhe yt Atë qi shikon pshefas, ka me ta paguem mballa-faqe.

⁷ Edhe kur të faleni, mos thoni fjalë të tepëra, pors gjintarëtë, sepse *ata* kujtojnë se me fjalët e shumëta kanë me u ndëgjue.

⁸ Mos u përgjani pra atyneve, sepse Ati juei e di se qish u lypsetë juve, para se të lypni prei ati.

⁹ Kështu pra faluni ju: Ati ynë qi *je* ndë qiell, u shenjtënoft' emëni yt.

¹⁰ Arhtë mbëretënia jote. U baftë dashunimi yt, si ndë qiell, edhe mbë dhet.

¹¹ Bukënë t'onë të përditshëmen' epna neve sot.

¹² Edhe falna detyrëtë t'ona, sikurse edhe na u falim detorëvet t'anë.

¹³ Edhe mos na shtierë ndë ngasëje, por shpëtona prei së keqit, sepse jotëja ashtë mbëretënia, edhe fuqia, edhe lafti ndë jetë të jetëve. Amen.

¹⁴ Sepse ndë ua falshi nierëzëvet fajet' e atyneve, ka me ua falun' edhe juve Ati juei qiellori,

¹⁵ por ndë mos ua falshi nierëzëvet fajet' e atyneve, as Ati juei s'ka me u falunë fajetë tueja.

¹⁶ Edhe kur të agjinoni, mos bahi të vranëtë porsi hipokritëtë, sepse *ata* prishinë faqet' e veta, qi të dukën të nierëzitet se agjinojnë. Për të vërtet po u thom juve, se *ata* e kanë *marrë* pagën' e vet.

¹⁷ Por ti, kur të agjinojsh, lyei kryetë tat, edhe lai faqet' e tua,

¹⁸ qi të mos dukesh te nierëzitet se agjinon, por te yt Atë qi ashtë pshefas; edhe yt Atë qi shikon pshefas, ka me ta paguem mballa-faqe.

¹⁹ Mos mbëlithni thesorë mbë dhet për ju, *atie* ku krymbi edhe ndryshku i prish, edhe *atie* ku viedhësitë gërmihin' edhe viedhinë,

²⁰ por mbëlithni thesore ndë qiell për ju, *atie* ku s'i prish as krymbi as ndryshku, edhe *atie* ku viedhësitë nukë gërmihinë, as viedhinë.

²¹ Sepse ku të jetë thesori juei, *atie* ka me qenun' edhe zemëra juei.

²² Drit' e korpi ashtë syni, ndë qoftë pra syni yt i këthiellëtë, gjithë korpi yt ka me qenun' i ndritshim,

²³ por ndë qoftë syni yt i keq, gjithë korpi yt ka me qenun' i errëtë; ndë qoftë pra se drita qi gjindetë mbë tyi, ashtë errësinë, errësina sa e madhe *ka me qenunë*?

²⁴ Kurkushi s'mundetë me u shërbyem dy zotënie, sepse a njianinë do ta ketë mëni, edhe tietërinë do ta detë; a njianit ka me i shkuem mbrapa, edhe tietërit ka me i këthyem shpinënë; nukë mundeni me i shërbyem Perëndisë, edhe mammonait.

²⁵ Prandai po u thom juve: Mos kini gaile për jetënë tuei, qish të hani, e qish të pini; as për korpinë tuei, qish të vishni. A nuk' ashtë jeta ma e ndershme se ushqimi, edhe korpi se të veshunit?

²⁶ Veni ore shpendët' e qiellit, se nukë mbiellin', as nukë korrin', as nukë mbëledhinë ndë grunarë, edhe Ati juei qiellori i ushqen. A nukë dani ju ma tepërë se *ata*?

²⁷ Por cilli prei jush, tue pasunë gaile, mundetë me shtuem nji kut ndë shtat të vet?

²⁸ Edhe ç'gaile keni për të veshunit? Veni ore zambakët' e arësë si rritenë, *qi* nukë mundohen', as nukë dredhinë,

²⁹ por u thom juve, se as Solomoni, me gjithë laftin' e vet, nukë qe veshunë porsi nji prei kësosh.

³⁰ Por ndë qoftë se barin' e arësë, qi sot ashtë, edhe nesërë hidhetë ndë furrë, Perëndia e vesh kështu, a nukë *ka me veshunë* juve shumë ma tepër', o besë-pakë?

³¹ Mos kini gaile pra, tue thanë: Qish të hamë, a qish të pimë, a qish të veshimë?

³² Sepse gjithë këto i lypinë kombetë, sepse Ati juei, qiellori, e di se keni nevojë për gjithë këto.

³³ Por lypni ma përpara mbëretënin' e Perëndisë, edhe dreitënin' e ati, edhe këto të gjitha do t'u shtohenë juve.

³⁴ Mos kini gaile pra për të nesërmenë; sepse e nesërmeja ka me pasunë gaile për punët e veta. Miaft *ashtë* mbë ditën' e keqeja.

KAPTINA VI. 7

¹ Mos gjukoni, qi të mos gjukoheni.

² Sepse me çfarë gjukimi gjukoni, keni me u gjukuem, edhe me çfarë matësi matni, kanë me u matunë juve përsëri.

³ Edhe përse shikon teshënë qi ashtë ndë sy t'yt vëlla, edhe tranë qi ashtë ndë sy tand nuk' e ndien?

⁴ A si ke me i thanë t'yt vëlla: Le të nxier teshënë prei synit tand, edhe qe trau *ku ashtë* ndë sy tand?

⁵ Hipokrit, nxir ma përpara tranë prei synit tand, edhe atëherë do të shofish mirë me nxirrë teshënë prei synit t'yt vëlla.

⁶ Mos ipni gjan' e shenjtënueme qenvet, as mos hidhni margaritarët tuei përpara thivet; drujse mos i shkelinë me kambët e tyne e mbasandai këthehen' e shkelin *edhe* juve.

⁷ Lypni, edhe do t'u ipetë juve; kërkoni, edhe keni me gjetunë; trakulloni, edhe do t'u çiletë juve.

⁸ Sepse kushdo qi lypën merr; edhe ai qi kërkon gjen; edhe ati qi trakullon, do t'i çiletë.

⁹ A cilli asht ai nieri prei jush, ndë lyp' i biri bukë, mos ka me i dhanë gur?

¹⁰ Edhe ndë lyp' të peshk, mos ka me i dhanë gjarpën?

¹¹ Ndë qoftë pra se ju qi jeni të këqij, dini me u dhanë dhana të mira dielmvet tuei, sa më tepër' Ati juei, qi ashtë ndë qillt, ka me u dhanë të mira atyneve qi lypinë prei atij?

¹² Gjithë sa doni pra me u bamë juve nierëzitë, kështu bani edhe ju atyneve, sepse këjo ashtë ligja edhe profetënitë.

¹³ Hyni ndëpër derë të ngushtë, sepse e gjan' *ashtë* dera, edhe e përhapët' *ashtë* udha qi u shpie mbë të hupunit, edhe shumë *vetë* jan' ata qi hyjnë ndëpër atë;

¹⁴ sepse e ngusht' *ashtë* dera, edhe e shtrëngut' *ashtë* udha qi u shpie ndë jetët, edhe të pakë jan' ata qi e gjejnë.

¹⁵ Edhe ruhi prei profet-rrenësissh, të cilltë vinë te ju me të veshunë dhensh, por përmbrenda jan' ujq' të rrëmbyeshim.

¹⁶ Keni me i ngjofun' ata prei pemëveveta: mos mbledhinë rrush prei drizash, a fiq prei murrizash?

¹⁷ Kështu çdo dru e mirë ban pemë të mira, por druj' e keqe ban pemë të këqia.

¹⁸ Druj' e mirë s'mundetë me bamë pemë të këqia, as druj' e keqe me bamë pemë të mira.

¹⁹ Çdo dru qi s'ban pemë të mirë, këputet' e hidhetë ndë ziarrm.

²⁰ E pra keni me ngjofun' ata prei pemësh atyne.

²¹ Jo kushdo qi më thotë: Zot, Zot, ka me hymë ndë mbëretënit të qillvet; por ai qi ban dashunimin' e tim et qi *ashtë* ndë qillt.

²² Shumë *vetë* kanë me thanë, nd'atë ditë: Zot, Zot, nukë profetizuem na mb'emënit tat, edhe mb'emënit tat nxuerm djemën, edhe mb'emënit tat bam shumë mërekullia?

²³ Por atëherë kam me u rrëfyem atyneve. Se kurrë s'u kam ngjofunë juve; ikni prei meje, ju qi keni punuem pa ligjë.

²⁴ Kushdo pra qi ndëgjon këto fjalët' e mia, edhe i ban, kam me e përgjaitunë me një nieri të mençunë, i cilli koditi shtëpin' e vet mbi shkamp *të gurit*;

²⁵ edhe ra shiu, e erdhën lumënat, e fryn erënat', edhe u përpoqnë mbas asai shtëpie, por nuk' u rrëxue, sepse ishte themeluem mbi shkamp *të gurit*.

²⁶ Por kushdo qi ndëgjon këto fjalët' e mia, edhe s'i ban, ka me u përgjaitunë me një nieri të marrë, i cilli koditi shtëpin' e vet mbi ranët;

²⁷ edhe ra shiu, e erthnë lumënat', e fryn' erënat, edhe u përpoqnë mbas asai shtëpie; edhe u rrëxue, edhe e rrëxuemeja e asai ishte e madhe.

²⁸ Edhe lesui kur mbaroi këto fjalë, gjindeja habiteshinë për predikimin' e ati,

²⁹ sepse u predikonte atyneve sikurse me pasun' urdhënë, edhe jo si Shkruisitë.

KAPITULLI VII. 8

¹ Edhe ai kur sdrypi prei malit, shumë gjindëje i voitnë mbrapa.

² Edhe qe tek erdhi nji i kromosunë, edhe e adhuronte, tue thanë: Zot, ndë daç, mundesh me më qiruem.

³ Edhe Ilesui shtrini dorën' edhe e preku, tue thanë: Due; qirohu. Edhe përnjiherë iu qirue kroma.

⁴ Edhe Ilesui i thotë: Shiko mos i thuesh kuit, por shko, e difto vetëvetëhenë të prifti, edhe shprierë dhunëtinë qi ka urdhënuem Moiseu, për dëshmi mb'ata.

⁵ Edhe Ilesui kur hyni ndë Kapernaum, i erdhi përanë nji urdhën-qindës, tue iu lutunë,

⁶ edhe thoshte: Zot, shërbëtori em dergjetë ndë shtëpit ulok, e mundohetë vëstirshim.

⁷ Edhe Ilesui i thotë: Unë kam me ardhunë, e kam me e shëndoshunë.

⁸ Edhe urdhën-qindësi u përgjeq, e tha: Zot, nukë jam i zoti qi të më hyjsh ndënë strehet, por thuei vetëmë nji fjalë, edhe shërbëtori em ka me u shëndoshunë.

⁹ Sepse edhe unë jam nji nieri ndën' urdhënë, edhe kam me vetëhenë t'eme ushtëtorë; edhe i thom këti: Shko, edhe shkon; edhe tietërit: Eja, edhe vien; edhe shërbëtorit t'em: Ban këtë, edhe e ban.

¹⁰ Edhe Ilesui kur ndëgjoj, u mërekullue, edhe u tha atyneve qi e merrshinë mbrapa: Me të vërtet po u thom juve, se as ndë Israel s'kam me gjetunë kaqi besë.

¹¹ Edhe po u thom juve, se shumë vetë kanë me ardhunë prei së lemesh, e prei së perënduemesh *diellit*, edhe kanë me ndenjunë ndë mësallë bashkë me Abrahamin' e me Isaakun' e me Iakobinë ndë mbëretënit të qillvet.

¹² Por të bijt' e mbëretënisë kanë me u hedhunë nd'errësinët të përjashtëme, atie ku ka me qenë të qjamtit e të dridhunit' e dhambëvet.

¹³ Edhe Ilesui i tha urdhën-qindësit: Shko; edhe t'u bafhtë sikurse besove. Edhe shërbëtor' i ati u shëndosh çë mb'atë herë.

¹⁴ Edhe Ilesui kur erdhi ndë shtëpit të Pietrit, pa të vieherrën' e ati tue u diergunë ndër ethe.

¹⁵ Edhe e kapi për dore, edhe e lan' ethetë; edhe ajo u çue, e u shërbente atyneve.

¹⁶ Edhe si u ngrys, i prunë shumë të diallosunë, edhe ai xuer shpirtënat' e këqij me fjalë, edhe shëndoshi gjith' ata qi kishinë keq,

¹⁷ qi të mbushetë qish ashtë thanë, prei profetit Isaisë, qi thoshte: "Ai muer sëmundëjetë t'ona, edhe barti lingatatë".

¹⁸ Edhe Ilesui kur pa shumë gjindëje rreth vetëhesë, urdhënoi me shkuem përtej.

¹⁹ Edhe nji Shkruis u afrue, e i tha: Mieshtër, kam me ardhunë mbrapa teje kudo qi të veç.

²⁰ Edhe Ilesui i thotë: Dhëlpënatë kanë shtrokulla, edhe shpendët' e qiellit çerdhe, por i bir' i nierit s'ka ku me ulunë kryetë.

²¹ Mbasandai nji tietër prei dishepujsh ati i thotë: Zot, më lenë përpara me voitun' e me vorruem t'em atë.

²² Por Ilesui i tha: Më merr mbrapa; edhe lenë të vdekunitë me vorruem të vdekunit' e vet.

²³ Edhe kur hyni ndë lundrët, e muernë mbrapa dishepujt' e ati.

²⁴ Edhe qe tek u ba nji tërmet i math ndë det, kaqi sa po mbulohei lundra prei valësh, por ai flinte.

²⁵ Edhe dishepujt' e ati i erthnë përanë, edhe e çuenë, tue thanë: Zot, shpëtona, se po hupimë.

²⁶ Edhe ai u thot' atyneve: Përse jeni frikësa, o besë-pakë? Atëherë u çue, e qirtoi erënat' edhe detinë; edhe u ba bunac' e madhe.

²⁷ Edhe nierëzitë mërekulloheshin' e thoshinë: Çfarë nieriu ashtë ky? Se edhe erënat' edhe deti i ndëgjojnë!

²⁸ Edhe kur erdhi mb'anë të tejme ndë katund të Gergesinvet, hasnë me atë dy të diallosunë, dalë prei vorresh, shumë të egër, kaqi sa s'mundei kurkushi me shkuem përanë asai udhe.

²⁹ Edhe qe te thirrë, tue thanë: Qish ke me ne edhe ti, o Iesu, i Bir' i Perëndisë? Erdhe këtu para kohësë me na munduem?

³⁰ Edhe lark atyneve ishte nji tub' e madhe thish tue kullotunë.

³¹ Edhe djemënit' i luteshin' e i thoshinë: Ndë na xierrsh këndyji, na lenë me shkuem ndë tubë të thivet.

³² Edhe ai u tha atyneve: Shkoni. Edhe ata duelnë e shkuenë ndë tubë të thivet, edhe qe gjithë tuba e thivet tek u tuerr prei shkrepit, e ranë ndë det, edhe cofnë ndër ujënat.

³³ Edhe baritë iknë, e erthnë ndë qytet, e dhanë za për të gjitha, edhe për punë të diallosëmvet.

³⁴ Edhe qe gjithë qyteti tek i duel përpara Iesuit, edhe kur pan' atë, iu lutnë qi të dali prei synoresh atyne.

KAPTINA VIII. 9

¹ Edhe ai hyni ndë lundrët, e kapërceu, e erdhi ndë qytet të vet.

² Edhe qe tek i prunë nji ulok diergunë mbi shtrat; edhe Iesui si pa besën' e atyneve, i tha ulogut: Merr zemër', o bir; t'u falnë fajet' e tua.

³ Edhe qe disa prei Shkruisish thanë me vetëvetëhet, se: Kyi po truen.

⁴ Edhe Iesui si pa mendimet' e atyneve, tha: Përse mendoheni ju punë të këqija ndër zemërat tueja?

⁵ Sepse qish ashtë ma kollai me thanë: T'u falnë fajet' e tua; a por me thanë: Çohu, edhe ecë?

⁶ Edhe qi ta dini se i bir' i nieriu ka urdhënë mbi dhet me falë faje (atëherë i thot' ulogut): Çohu, e ngre shtratinë tand, edhe shko ndë shtëpit tande.

⁷ Edhe ai u çue, e shkoi ndë shtëpit të vet.

⁸ Edhe kur panë gjindëja, u mërekulluenë, edhe lavduenë Perëndinë qi u dha kësi urdhëni nierëzëvet.

⁹ Edhe Iesui, tue shkuem andej, pa nji nieri, qi i thoshinë Matthe, tue ndenjunë ndë duganë, edhe i thotë: Më merr mbrapa. Edhe ai u ngrit, e i vote mbrapa.

¹⁰ Edhe kur po rrinte ndë mësallë ndë shtëpit, qe tek erthnë shumë publikanë e fajtorë, edhe rrijsinë ndë mësallë bashkë me Iesun' e me dishepujt e ati.

¹¹ Edhe Fariseitë kur panë, u thanë dishepujvet ati: Përse mieshtri juei ha e pi bashkë me publikanë e me fajtorë?

¹² Por Iesui kur ndëgjoji, u tha atyneve: Ata qi janë të shëndoshë s'kanë nevojë për miekës, por ata qi kanë keq.

¹³ Edhe shkoni, e mësoni qish ashtë: "Due përdëllim, e jo kurban", sepse s'kam ardhunë me thirrunë të dreitë ndë pendim, por fajtorë.

¹⁴ Atëherë i vinë përanë dishepujt' e Gjonnit, e i thonë: Përse na edhe Fariseitë agjinojmë shumë, por dishepujt' e tu s'agjinojnë?

¹⁵ Edhe Iesui u tha atyneve: A mundetë me mbaitunë zi ata qi thërrasinë për darsmë, deri sa të jetë dhandërri bashkë me ata? Por kanë me ardhunë ditt, kur të hiqetë dhandërri prei atyneve, edhe atëherë kanë me agjinuëm.

¹⁶ Edhe as kurkush s'ven arnë pëlhure të re mbi petk të vietërë, sepse heq të mbushëmit' e vet prei petkut, edhe bahetë ma e keqe e shqyeme.

¹⁷ Edhe as nukë venë venë të re ndë rrëshiqë të vietërë, sepse ndë vufshinë, rrëshiqatë shqyhen', edhe vena derdhet, edhe rrëshiqatë hupenë, por venë venë të re ndë rrëshiqë të rij, edhe *kështu* qindrojnë të dyja.

¹⁸ Ai tue folun' atyneve këto, qe tek erdhi nji i parë, edhe adhuronte atë, e thoshte: Se eme bijë vdiq tashti, por eja, e venë dorënë tande mbi atë, edhe ka me ruem.

¹⁹ Edhe lesui u çue, e vote mbrapa ati, bashkë me dishepujt e vet.

²⁰ Edhe qe, nji grue, qi i rriethte gjak prei vetëhesë dy-mbë-dhetë viet, u afrue mbrapa, edhe preku sqepin' e petkut ati,

²¹ sepse thoshte me vetëvetëhenë, se: Veç ndë përkitsha petkun' e ati, kam me u shëndoshunë.

²² Edhe lesui, kur u këthye, e pa atë, tha: Ki zemër', o bijë, besa jote të shpëtoi. Edhe grueja u shpëtue çë mb'ate herë.

²³ Edhe lesui mbassi erdhi ndë shtëpit të parit, edhe pa ata qi u bijshinë fejevet, edhe gjindëjenë tue bamë gjam,

²⁴ u thotë: Ikni, sepse vajza s'ka vdekunë, por po flen. Por *ata* qesheshinë për atë.

²⁵ Edhe gjindëja kur duel përjashta, hyni, edhe e kapi për dore, edhe vaiza u çue.

²⁶ Edhe kyi za duel ndëpër gjith' atë dhe.

²⁷ Edhe lesui tue ikun' andej, i voitnë mbrapa dy të verbëtë, tue thirrun' e tue thanë: Përdëllena, o bir' i Davidit.

²⁸ Edhe *ai* kur erdhi ndë shtëpit', i erthnë përanë të verbëtë; edhe lesui u thot' atyneve: Besoni *ju*, se mundem me bamë këte *punë*? *Ata* i thonë: Po, Zot.

²⁹ Atëherë preku syt' e atyneve, tue thanë: U baftë mbë ju mbas besësë tuei.

³⁰ Edhe u çelnë syt' e atyneve, edhe lesui i porositi shtrëngueshim, e u tha: Shikoni mos e marri vesht kurkush.

³¹ Por ata porsa duelnë, dhanë zarinë për ate ndëpër gjith' ate dhe.

³² Edhe ata si duelnë, qe tek i prunë nji nieri shurth të diallosunë.

³³ Edhe dialli si u nxuer, shurdhi foli, edhe gjindëja u mërekulluen' e thanë, se askurrë ndonjihërë s'ashtë pamë kështu ndë Israel.

³⁴ Por Fariseitë thoshinë, se: Nxier djemënitë me anë të parit djemënavet.

³⁵ Edhe lesui shkonte rreth gjithë qytetevet, e katundevet, tue mësuem ndëpër synagogat e atyneve, e tue predikuem ungjillin' e mbëretënisë, e tue shëndoshunë çdo sëmundëje, e çdo lingatë ndë popull.

³⁶ Edhe kur pa gjindëjenë, iu dhimpt për ata, sepse ishinë lodhun' e shpërdamë porsi dhentë qi s'kanë bari.

³⁷ Atëherë u thotë dishepujvet vet: Të korrët *ashtë* shumë, por punëtorëtë *janë* pak;

³⁸ lutuni pra të zotit të korrit për me nxierrë punëtorë për të korrët e vet.

KAPTINA IX. 10

¹ Edhe si thirri të dy-mbë-dhetë dishepujt' e vet, u dha urdhënë *përmbi* shpirtënat e paqiruem, me i nxierrë, edhe me shëndoshunë çdo sëmundëje, e çdo lingatë.

² Edhe emënat' e dy-mbë-dhetë Apostujvet janë këta: I pari, Simoni, qi thohei Pietër, edhe Andreu i vëllai ati; Iakobi i *biri* Zebedeut, edhe Gjionni i vëllai ati;

³ Filippi, edhe Bartholomeu; Thomai, edhe Mattheu publikani; Iakobi i *biri* Alfeut, edhe Lebbeu, ai qi u thirr përmbi-emënenë Thaddeu;

⁴ Simoni Kananiti, edhe Iuda Iskarioti, ai qi e trathtoi mbasandai.

⁵ Këta të dy-mbë-dhetë dërgoi lesui, mbassi i porositi, tue thanë: Mos shkoni mb'udhë të kombevet, edhe mos hyni ndë qytet të Samaritvet,

⁶ por ma shumë shkoni ndëpër dhent e hupuna të shtëpisë Israelit.

⁷ Edhe tue shkuem, predikoni, tue thanë, se u afrue mbëretënia e qillvet.

⁸ Shëndoshni të sëmunë, qironi të kromosunë, ngjallni të vdekunë, nxirni djemën; dhunëti muertë, dhunëti epni.

⁹ Mos kini ar, as argjand, as rame ndëpër brezat tuei;

¹⁰ mos *kini* straicë mb'udhë, as dy këmisha, as këpucë, as shkop, sepse punëtori asht' i zoti për ushqimin' e vet.

¹¹ Edhe mbë çdo qytet a katund qi të hyni, pyetni, cilli asht' i vëjefshim nd'atë; edhe mbetni atie deri sa të dilni.

¹² Edhe kur të hyni ndë shtëpit, përshëndetni atë.

¹³ Edhe shtëpia ndë qoft' e vëjefshime, paqtimi tuei le të vijë mb'atë, por ndë mos qoft' e vëjefshime, paqtimi tuei u këtheftë mbas jush.

¹⁴ Edhe ai qi të mos u presi juve, as të mos ndëgjojë fjalëtë tueja, kur të dilni prei asai shtëpie, a prei ati qyteti, shkundni pluhunin' e kambëvet tueja.

¹⁵ Për të vërtet po u thom juve, se: Ma i durueshim ka me qenë *mundimi* mbë dhe të Sodomvet e të Gomorvet, ndë ditë të gjyqit, se mb' atë qytet.

¹⁶ Qe unë te po u dërgoj juve porsì dhentë ndë miedis të ujqvet, bahi pra të urtë porsì gjarpinjët, edhe të butë porsì pullumbatë.

¹⁷ Edhe mbani vesh prei nierëzish, sepse kanë me u dhanë juve ndër duer ndëpër bashkë-ndëitëje, edhe kanë me u rrafunë juve ndë felak ndëpër synagogat e veta;

¹⁸ edhe kanë me u nxirrë juve, për punët meje, përpara të parësh, e *përpara* mbëretënish, për deshmi mb'ata, edhe mbë kombet.

¹⁹ Por kur t'u apinë juve ndër duer, mos kini gaile se kush, a se si keni me folunë.

²⁰ Sepse nukë jeni ju ata qi flitni, por Shpirti Atit tuei qi flet ndër ju.

²¹ Edhe vëllai ka me trathtuum të vëllanë për vdeke, i ati të birinë; edhe bijtë kanë me ngritunë krye kundrë përindvet, edhe kanë me i vramë.

²² Edhe keni me u marrë mëni prei së gjithëve për emëninë t'em; edhe ai qi të durojë deri mbë të mbrapmenë, kyi ka me u shpëtuum.

²³ Por kur t'u përzanë prei këti qyteti, ikni mbë tietrinë; sepse për të vërtet po u thom juve, se s'keni me i mbaruem qytetet' e Israelit, deri sa të vijë i bir' i nieriu.

²⁴ Nuk' ashtë dishepulli përmbi mieshtrinë, as shërbëtori përmbi të zotinë.

²⁵ Miaft *ashtë* për dishepullinë me u bamë si mieshtri vet, edhe shërbëtori si i zoti. Ndë thirrë të zotin' e shtëpisë Beelzebul, sa ma shumë shtëpiarët'e ati?

²⁶ Mos i droni pra ata, sepse s'ashtë gja e mbulueme, qi s'ka me u sblueme; edhe *gja* e pshefëtë, qi s'ka me u marrë vesh.

²⁷ Ate qi po u thom juve nd'errësinët, thonia ndë dritët, edhe ate qi po ndëgjonni ndër vesh, predikonìa mbi majtë të shtëpisë.

²⁸ Edhe mos droni ata qi vrasinë korpinë, por shpirtinë s'mundenë me e vramë, por droni ma shumë ata qi mundenë me hupunë ndë xhehenem edhe shpirtin' edhe korpinë.

²⁹ Nukë shitenë dy zoq për *nji* astër? Por nji prei atynevë s'ka me ranë mbë dhet pa *urdhënin'* e Atit tuei.

³⁰ Por juve edhe gjithë qimet' e kresë janë ngjehunë.

³¹ Mos droni pra, *sepse* ju dani prei shumë zoqsh.

³² Kushdo pra qi të më rrëfejë përpara nierëzish, edhe unë kam me e rrëfyem përpara t'im et qi ashtë ndë qillt.

³³ Por kush të më muhojë përpara nierëzish, edhe unë kam me u muhuem përpara t'im et qi ashtë ndë qillt.

³⁴ Mos kujtoni se kam ardhunë me vumë paqtim mbë dhet; s'kam ardhunë me vunë paqtim, por thikë.

³⁵ Sepse kam ardhunë me damë nierinë kundrë të i atit, edhe bijënë kundrë s'amësë, edhe nusenë kundrë së vieherrësë.

³⁶ Edhe anëmiqt' e nieriut *kanë me qenë* shtëpiarët' e ati.

³⁷ Ai qi do të i atin' e t'amënë ma tepërë se mue, nuk' asht' i vëjefshunë për mue. Edhe ai qi do bir a bijë ma tepërë se mue, nuk' asht' i vëjefshunë për mue.

³⁸ Edhe ai qi nukë merr kryqin' e vet, e nukë vien mbas meje, nuk' asht' i vëjefshunë për mue.

³⁹ Ai qi gjen jetën' e vet, ka me e bierrë; edhe ai qi bier jetën' e vet, për punë t'eme, ka me e gjetunë.

⁴⁰ Ai qi pret juve, ka pritunë mue, edhe ai qi pret mue, ka pritun' ate qi më ka dërguem.

⁴¹ Ai qi pret profet mb'emënë profeti, ka me marrë pagë profeti; edhe ai qi pret të dreitë mb'emënë të dreiti ka me marrë pagë të dreiti.

⁴² Edhe ai qi t'i api nji potir ujë të ftofëtë ndonjianit këtyne të vogjilëvet vetëmë mb'emënë dishepulli, për të vërtet po u thom juve, se s'ka me hupunë pagën' e vet.

KAPTINA X. 11

¹ Edhe Iesui kur mbaroi tue porositunë të dy-mbë-dhetë dishepujt' e vet, sdrypi prei andej për me mësuem e me predikuem ndëpër qytetet e atyneve.

² Edhe Gjionni kur ndëgjoji ndë burgut punët' e Krishtit, dërgoi dy *vetë* prei dishepujvet vet, e i tha:

³ Ti je ai qi ka me ardhunë, apor presimë *nji* tietër?

⁴ Edhe Iesui u përgjeq, e u tha atyneve: Shkoni e nepni za Gjionnit *për* ato qi ndëgjoni, e shifni:

⁵ Të verbëtë shofinë, e çala ecinë, të kromosunë qirohenë, e shurdha ndëgjojnë, të vdekunë ngjallenë, e të vobegjivet u diftohet' ungjilli.

⁶ Edhe i lumun' asht ai qi të mos shkandalizohetë mbë mue.

⁷ Edhe këta tue votunë, Iesui filloi me i thanë gjindëjesë për Gjionninë: Ç'dueltë me vum' ore ndë shkreti? Kallam qi përkundetë prei erësë?

⁸ Por ç'dueltë me pamë? Nieri veshunë me petka të buta? Qe ata qi kanë veshunë *petka* të buta ku janë ndëpër shtëpiat e mbëretënave.

⁹ Por ç'dueltë me pamë? Profet? Për të vërtet po u thom juve: Edhe ma tepërë se profet.

¹⁰ Sepse kyi asht' ai qi ashtë shkruem për atë: "Qe unë te po dërgoj engjullinë (za-dhanësinë) tem përpara faqesë sate, i cilli ka me ndrequn' udhënë tande përpara teje".

¹¹ Për të vërtet po u thom juve, se: Ndërmiet atyneve qi kanë lemë prei grash, nuk' ashtë çuem ma i math se Gjionn Pagëzori, por ma i vogëli ndë mbëretënit të qillvet, ashtë ma i math se ai.

¹² Çë prei ditsh Gjionn Pagëzorit deri tashti, mbëretënia e qillvet ngutetë, edhe ata qi ngutenë, e rrëmbejnë.

¹³ Sepse gjithë profetënitë, edhe ligja profetizuenë deri mbë *ditë* të Gjionnit.

¹⁴ Edhe ndë daçi me pritunë *këte fjalë*, ai asht' Elia qi kishte për me ardhunë.

¹⁵ Ai qi ka veshë me ndëgjuem, le të ndëgjojë.

¹⁶ Por me se ta përgjaj këte bres? I përgjan çunavet vogjilë qi rrinë ndëpër tregjet, edhe u thërrasinë shokvet vet,

¹⁷ e thonë: U ram fyllit, edhe nukë karcyetë; u bam vaje, edhe nuk qjatë.

¹⁸ Sepse erdhi Gjionni as tue ngran' as tue pimë, edhe thonë, se: Ka diallinë.

¹⁹ Erdhi i bir' i nieriut tue ngran' e tue pimë, edhe thonë: Qe nieri ngranës e venë-pimës, miku i publikanëvet e i fajtorëvet; edhe ditunia duel' e dreitë prei të bijvet vet.

²⁰ Atëherë filloi me qirtuem *ato* qytetetë, mbë të cilat' u banë ma të shumatë mërekulliat' e ati, sepse nuk' u penduenë: Mjeri ti, Horazin!

²¹ Mjeri ti, Betsaida! Sepse *këto* mërekullia qi janë bamë mbë ju, ndë baheshinë ndë Tyrë e ndë Sidonë, që kur se kishinë me u penduem me thes e me pluhunë.

²² Veç po u thom juve, se: Ndë Tyrë e ndë Sidonë ma i durueshim ka me qenë *mundimi* ndë ditë të gjyqit, se mbë ju.

²³ Edhe ti, Kapernaum, qi je ngritunë nalt deri mbë qiell, ke me sdrypunë deri ndë ferr, sepse *këto* mërekullia qi janë bamë të ti, ndë baheshinë ndë Sodom, kishinë me mbetunë deri mbë *ditë* të sotshime.

²⁴ Veç po u thom juve, se ndë dhe të Sodomvet ma i durueshim ka me qenë *mundimi* ndë ditë të gjyqit, se mbë tyi.

²⁵ Nd'atë kohë lesui u përgjeq, e tha: Të lavdoj tyi, o Atë, Zot i qiellit edhe i dheut, se ua mpshefe këto *punë* të ditshunat e të mentshunavet, edhe ua sbulove foshnjevet.

²⁶ Po, o Atë, sepse pëlqimi yt kështu u ba përpara teje.

²⁷ Të gjitha m'u dhanë n'dorë prei t'im et, edhe kurkushi s'e ngjef birinë, veç Ati; edhe kurkushi s'e ngjef Atinë, veç i biri, edhe ai qi të dojë i biri me ia sbuluem.

²⁸ Ejani tek unë, gjithë sa jeni të lodhun' e të ngarkuem, edhe unë kam me u praitunë juve.

²⁹ Merrni sgjedhënë teme mbë qafë tuei, edhe mësoni prei meje; sepse jam i butë, edhe i përvutë ndë zemërë, edhe keni me gjetunë të praitunë ndë shpirtënati tuei.

³⁰ Sepse sgjedha eme asht' e mirë, edhe barra eme asht' e letë.

KAPTINA XI. 12

¹ Nd'atë kohë lesui voiti ndëpër të mbielluna për ditë të shëtunash; edhe dishepujvet vet u erdhi uni, edhe filluenë me shkoqunë kallëza, e me ngranë.

² Edhe Fariseitë kur panë, i thanë: Qe dishepujt' e tu te bajn' ate qi s'asht e udhësë me bamë për të shëtunë.

³ Por *lesui* u tha atyneve: S'keni kënduem qish bani Davidi, kur i erdhi uni ati, edhe atyneve qi ishinë bashkë me atë.

⁴ Qysh hyni ndë shtëpit të Perëndisë, edhe hangër bukët' e paravumëjesë, të cillatë s'ishte e udhësë me i ngran' ai, as ata qi ishinë bashkë me atë, por priftënitë vetëmë?

⁵ Apor s'keni kënduem ndë ligjë, se për *ditë* të shëtunash priftënitë përlyejnë të shëtunënë ndë tempull, edhe janë të pafaj?

⁶ Edhe po u thom juve, se këtu ashtë një ma i math se tempulli.

⁷ Edhe ndë e kishitë ditunë qish ashtë: "Due përdëllim, e jo kurban", s'kishitë me i bamë fajtorë të pafajtë.

⁸ Sepse i bir' i nieriu asht' i zoti edhe të shëtunësë.

⁹ Edhe si sdrypi prei andej, erdhi ndë synagogët t'atyne.

¹⁰ Edhe qe tek ishte një nieri qi kishte dorën' e thatë. Edhe e pyetnë, e thanë: Ndë qoftë se asht' e udhësë me shëndoshunë për të shëtuna? Për me e përfolunë.

¹¹ Edhe ai u tha atyneve: Cilli nieri prei jush ka me qen' ai, qi të ketë një dele, edhe ndë raftë këjo ndë gropë për *ditë* të shëtunash, s'ka me e kapun', e me e ngritunë?

¹² Sa *ma tepërë* pra dan nieriu prei delesë? Përandai asht' e udhësë me bamë mirë për të shëtuna.

¹³ Atëherë i thotë nieriu: Shtri dorënë tande. Edhe *ai* e shtri, edhe u ba e shëndoshë porsì tietra.

¹⁴ Por Fariseitë duelnë, e banë këshille kundër ati për me e prishunë.

¹⁵ Por Iesui kur e muer vesht, iku prei andej, edhe i voitnë mbrapa shumë gjindëje, edhe i shëndoshi të gjithë;

¹⁶ edhe i porositi shtrëngueshim mos me e diftuem,

¹⁷ qi të mbushetë qish ashtë thanë prei profetit Isaisë, qi thoshte:

¹⁸ “Qe shërbëtori em, qi sgjodha; i dashuni em, qi e pëlqeu shpirti em; kam me vumë Shpirtinë t’em mbi atë, edhe ka me diftuem gjyq mbë kombet.

¹⁹ S’ka me bamë fjalë, as s’ka me bërtitunë; as s’ka me ndëgjuem kush zanin’ e ati ndëpër rrugat.

²⁰ S’ka me shqyem kallam të thyem, edhe s’ka me shuem li të tymitunë, deri sa të bierë gjyqinë ndë mundëje.

²¹ Edhe kombetë kanë me shpëryem mb’emënit t’ati”.

²² Atëherë i prunë *nji* të diallosunë të verbëtë, edhe shurth, edhe e shëndoshi, kaqi sa i verbëti edhe shurdhi fiste edhe shifte.

²³ Edhe gjithë gjindëja mërekulloheshin’ e thoshinë: Drujse mos ashtë ky i bir’ i Davidit?

²⁴ Por Fariseitë kur ndëgjuenë, thanë: Kyi nukë nxier djemënitë, veç me anë të Beelzebulit të parit djemënavet.

²⁵ Edhe Iesui si ngjofi mendimet’ e atyneve, u tha atyneve: Çdo mbëretëni ndë u daftë kundrë vetëvetëhesë, shkretohetë; edhe çdo qytet a shtëpi ndë u daftë kundrë vetëvetëhesë, s’ka me qindruem.

²⁶ Edhe Satanai ndë nxierhtë Satananë, u da kundrë vetëvetëhesë; qysh ka me qindruem pra mbëretënia e ati?

²⁷ Edhe unë ndë nxierrsha djemënitë me anë të Beelzebulit, bijtë tui me ç’anë i nxierrinë? Përandai ata kanë me qenë gjyqtarëtë tui.

²⁸ Por ndë nxierrsha djemënitë me anë të Shpirtit Perëndisë, vall’ e mbërrini mbë ju mbëretënia e Perëndisë.

²⁹ A si mundetë kushi me hymë ndë shtëpit të fortit, e me rrëmbyem enët’ e ati, ndë mos lithte ma përpara të fortinë? Edhe atëherë ka me rrëmbyem shtëpin’ e ati.

³⁰ Ai qi nuk ashtë bashkë me mue, ashtë kundrë meje; edhe ai qi nukë mbëleth bashkë me mue, shpërdan.

³¹ Përandai po u thom juve, se: Çdo faj e çdo vlasfimi do t’u ndëjehetë nierëzëvet, por vlasfimia kundrë Shpirtit Shenjt, nukë do t’u ndëjehetë nierëzëvet.

³² Edhe ai qi të thotë fjalë kundrë të birit nieriut, do t’i ndëjehetë, por ai qi të thotë kundrë Shpirtit Shenjt, nukë do t’i ndëjehet’ as mbë këtë jetë, as mb’atë qi vien.

³³ A bani drun’ e mirë, edhe pemën’ e asai të mirë; a bani drun’ e keq, edhe pemën’ e asai të keq, sepse druja njifetë prei pemësë.

³⁴ Këlysh gjarpinsh, qysh mundeni me folë të mira, tue qenë të këqij? Sepse goja flet prei së tepëruemit zemëresë.

³⁵ Nieriu i mirë nxier të mira prei thesoresë mirë të zemëresë; edhe nieriu i keq nxier të këqia prei thesoresë mirë.

³⁶ Edhe po u thom juve, se çdo fjalë qi s’lypsetë, ndë e folshinë nierëzitë, kanë me dhanë fjalë për atë ndë ditë të gjyqit.

³⁷ Sepse prei fjalësh tua ke me dal i dreitë; edhe prei fjalësh tua ke me u dënuem.

³⁸ Atëherë u përgjegjën disa prei Shkruisish e prei Fariseish, e thanë: Mieshtër dona me pamë *nji* shenjë prei teje.

³⁹ Edhe ai u përgjeq, e u tha: Bres i keq edhe kurvar lypën shenjë; edhe shenjë s’ka me u dhanë, për-veç shenjit profetit Iona,

⁴⁰ sepse sikurse Ionai qe ndë barkut të bishësë *detit* tri ditt e tri nett; kështu edhe i bir’ i nieriut ka me qenë ndë zemërët të dheut tri ditt e tri nett.

⁴¹Burra Ninevitë kanë me u ngjallë bashkë me këte bres ndë ditë të gjyqit, edhe kanë me e gjkuem për të keq, sepse u penduenë ndë predikimt të Ionait; edhe qe këtu *ku ashtë* ma tepërë se Ionai.

⁴²Mbëretënësia e *anësë* Mies-ditësë ka me u ngjallë bashkë me këte bres ndë ditë të gjyqit, edhe ka me e gjkuem për të keq, sepse erdhi prei së mbaruemes' anëvet dheut për me ndëgjuem ditunin' e Solomonit; edhe qe këtu *ku ashtë* ma tepërë se Solomoni.

⁴³Shpirti i paqiruem kur del prei nieriut, shkon ndëpër vende të thata pa ujë, tue kërkuem të praitunë, e nukë gjen.

⁴⁴Atëherë thotë: Le të këthehem ndë shtëpit t'eme, andej kah dola; edhe si vien, gjen ate shprazunë, e mpshimë, e stolisunë;

⁴⁵atëherë vete, e merr me vetëhe shtatë shpirtëna të tierë ma të këqij se vetëvetëhenë, edhe hyjnë, e rrin' atie; edhe të mbrampet' e ati nieriuhahenë ma të këqia se të paratë. Kështu ka me qen' edhe mbë këte bres të keq.

⁴⁶Edhe ai kur ishte por tue folë gjindëjesë, qe e ama edhe të vëllazënit' e vet te po rrihshinë jashtë, e kërkoshinë me i folë.

⁴⁷Atëherë *nji* vetë i tha: Qe jot amë, edhe t'yt vëllazën te po rrinë jashtë, e kërkojnë me të folë.

⁴⁸Por ai u përgjeq, e i tha ati qi foli: Cilla asht' ama eme, edhe cilltë janë vëllazënit' e mi?

⁴⁹Edhe shtrini dorën' e vet mbi dishepujt e vet, e tha: Qe ama eme, edhe vëllazënit' e mi!

⁵⁰Sepse cilli të bajë dashunimin' e t'im et qi ashtë ndë qillt, ai asht' em vëlla, e motër, e amë.

KAPTINA XII. 13

¹Edhe mb'atë ditë lesui si duel prei shtëpisë, rrinte përanë detit.

²Edhe u mbëlohnë tek ai shumë gjindëje, kaqi sa hyni ndë lundrët, me ndenjunë; edhe gjithë gjindëja rrinte ndë buzë të detit.

³Edhe *ai* u foli atyneve shumë me parabulla, tue thanë: Qe mbiellësi te duel me mbiellë;

⁴edhe tue mbiellë, disa *fara* ranë përan' udhësë, edhe erthnë shpendëtë, e i hangrën të gjitha;

⁵edhe të tiera ranë mbi gurishta, ku s'kishte dhe shumë, edhe përnjihërë binë, sepse s'kishte dhe të thellë,

⁶por kur leu dielli, u dogjën; edhe mbassi s'kishinë rranjë, u thanë.

⁷Edhe të tiera ranë ndër drizat, edhe u rritnë drizatë, e i mbytnë.

⁸Edhe të tiera ranë mbë dhe të mirë, edhe nepshinë pemë, njiana *nji* qind, e tietra gjashtë-dhetë, e tietra tri-dhetë.

⁹Ai qi ka veshë me ndëgjuem, le të ndëgjojë.

¹⁰Edhe dishepujt' erthnë përanë, e i thanë: Përse u flet atyneve me parabulla?

¹¹Edhe ai u përgjeq, e u tha atyneve: Sepse mbë ju ashtë dhanë me marrë vesht të mpsheftat' e mbëretënisë qillvet, por mb'ata nuk' ashtë dhanë.

¹²Sepse ai qi ka, do t'i nepet' *edhe ma*, edhe do të teprohetë, por ai qi s'ka, edhe qish të ketë, do të mirretë prei ati.

¹³Përandai u flas atyneve me parabulla, sepse tue pamë, nuk shofinë; edhe tue ndëgjuem, nukë ndëgjojnë, as nukë marrinë vesht.

¹⁴Edhe mbushetë mb'ata profezia e Isaisë, qi thoshte: "Me ndëgjim keni me ndëgjuem, por s'keni me marrë vesht; edhe tue pamë do të shifni, por s'keni me pamë,

¹⁵ sepse u trash zemëra e këtij populli, edhe ndëgjuenë randë me veshët, edhe mbyllnë syt' e vet, qi të mos shofinë ndonjiherë me sytë, edhe të ndëgjojnë me veshët, edhe të marrinë vesht me zemrënë, edhe të këthehenë, qi t'i shëndosh".

¹⁶ Por juve të lumunë janë sytë, se shofinë, edhe veshëtë tuei, se ndëgjojnë.

¹⁷ Sepse për të vërtet po u thom juve, se shumë profetën edhe të dreitë dëshëruenë me pamë sa shifniju, por nukë panë; edhe me ndëgjuem, sa ndëgjoni ju, por nukë ndëgjuenë.

¹⁸ Ju pra ndëgjoni parabullën' e mbiellësit.

¹⁹ Kushdo qi ndëgjon fjalën' e mbëretënisë, edhe s'e merr vesht, vien i keqi, edhe rrëmben atë qi ashtë mbiellë ndë zemërë t'ati. Këjo ashtë ajo qi u mbuell për-an' udhësë.

²⁰ Edhe qish u mbuell mbi gurishtat, kyi ashtë ai qi ndëgjon fjalënë, edhe përnjiherë e merr me gëzim;

²¹ por s'ka rranjë mbë vetëvetëhenë, andai ashtë për pak kohë; sepse kur bahetë shtrëngim a të ndiekunë për fjalënë, përnjiherë shkandalizohetë.

²² Edhe qish u mbuell ndër drizat; kyi ashtë ai qi ndëgjon fjalënë; por gaileja e kësai jete, edhe gënjimi i gjasë mbysinë fjalënë, edhe bahetë pa pemë.

²³ Edhe qish u mbuell mbë dhe të mirë; kyi ashtë qi ndëgjon fjalënë, edhe e merr vesht; përandai ai bije pemë, edhe ban njiani nji qind, e tietri gjashtë-dhetë, e tietri tri-dhetë.

²⁴ Nji tietër parabull' u pruni atyneve, tue thanë: Mbëretënia e qillvet ashtë përgjaitunë me nji nieri qi mbuell farë të mirë nd'arë të vet.

²⁵ Por tue fjetunë nierëzitë, erdhi anëmiku aty, edhe mbuell egjër ndërmiët grunit, edhe iku.

²⁶ Por kur bini bari edhe bani pemë, atëherë u duk edhe egjëri.

²⁷ Edhe shërbëtorët' erthnë për-anë të zotit shtëpisë, e i thanë: Zot, nukë mbolle ti farë të mirë nd'arët tande? Kah duel pra egjëri?

²⁸ Edhe ai u tha atyneve: Ndonji nieri anëmik ka bamë këte. Edhe shërbëtorët' i thanë: Do pra të shkojm' e të sgjedhim' atë?

²⁹ Por ai tha: Jo, sepse tue mbëledhun' egjërinë, drujse mos shkulni gruninë përnjiherë me atë.

³⁰ Lini të rritenë të dyja bashkë deri mbë të korrunit; edhe ndë kohë të korrunit kam me u thanë korrësavet: Mbëliethni ma përpara egjëratë, edhe i lithni dorëza për me i diegunë, por grunin' e mbëliethni ndë grunar t'em.

³¹ Nji tietër parabull' u pruni atyneve, tue thanë: Mbëretënia e qillvet përgjan me nji koqe senapi, të cillën' e muer nji nieri, edhe e mbuell nd'arët të vet.

³² Ajo ashtë ma e vogëlë se gjithë faratë, por kur rritetë, ashtë ma e madhe se gjithë barënatë, edhe bahetë dru, kaqi sa vinë shpendët' e qiellit, e rrinë ndë degat t'asai.

³³ Nji tietër parabull' u tha atyneve: Mbëretënia e qillvet përgjan me brumë, të cillin' e muer nji grue, edhe e vu mbrenda ndë tre matësa mielli, deri sa u mbrum gjithë.

³⁴ Këto të gjitha ua foli Iesui gjindëjesë me parabulla; edhe pa parabulla nuk' u fliste atyneve,

³⁵ qi të mbushetë qish ashtë thanë prei profetit, qi thoshte: "Kam me hapunë gojëndë t'eme me parabulla; kam me folë të mpshefta prei çë kur se ashtë ngrefunë bota".

³⁶ Atëherë Iesui la gjindëjenë, e erdhi ndë shtëpit; edhe dishepujt' e ati i erthnë për-anë, e thanë: Na difto parabullën' e egjëravet arësë.

³⁷ Edhe ai u përgjeq, e u tha atyneve: Ai qi mbiell farën' e mirë ashtë i bir' i nieriu;

³⁸ edhe ara ashtë bota; edhe far' e mirë janë të bijt' e mbëretënisë; edhe egjëratë janë të bijt' e të keqit;

³⁹ edhe anëniku qi mbuell ato ashtë dialli; edhe të korrunit asht' e mbrapmeja jetësë; edhe korrësatë jan' engjijtë.

⁴⁰ Sikurse pra mbëlidhen' egjëratë, edhe digjenë ndë ziarrm, kështu ka me qenë mbë të mbrapmen' e kësai jete.

⁴¹ I bir' i nieriut ka me dërguem engjijt' e vet, edhe ka me mbëledhunë prei mbëretënis' ati gjithë shkandujtë, edhe ata qi punojnë pa ligjë;

⁴² edhe kanë me i hedhunë ndë furrë të ziarrmit; atie ka me qenë të qjamt' edhe të dridhunit' e dhambëvet.

⁴³ Atëherë të dreitëtë kanë me ndritunë si dielli ndë mbëretënit të Atit vet. Ai qi ka veshë me ndëguem, le të ndëgjojë.

⁴⁴ Për-së-ri mbëretënia e qillvet përgjan me një thesore mpshefunë nd'arë, të cillënë kur e gjeti një nieri, e mpshefi; edhe prei gëzimit vet vete e shet gjithë qish ka, edhe blen atë arë.

⁴⁵ Për-së-ri mbëretënia e qillvet përgjan me një nieri tregëtar, qi kërkonte margaritarë të mirë;

⁴⁶ ai kur gjeti një margaritar shumë të ndershim, voiti e shiti gjithë sa kishte, edhe e bleu.

⁴⁷ Për-së-ri mbëretënia e qillvet përgjan me një rretë qi u hoth ndë det, edhe mbëlodhi çdo fare *gjaje*;

⁴⁸ edhe si u mbush, e nxuernë ndë buzë të detit, edhe ndeitnë, e mbëllohnë të miratë nd'enë, edhe të këqiat' i hodhnë jashtë.

⁴⁹ Kështu ka me qenë mbë të mbrapmen' e jetësë: kanë me dal engjijtë, edhe kanë me damë të këqijtë prei të dreitëve, edhe kanë me i hedhunë ndë furrë të ziarrmit;

⁵⁰ atie ka me qenë të qjamt' edhe të dridhunit' e dhambëvet.

⁵¹ Iesui u thot' atyneve: Muertë vesht këto të gjitha? I thonë: Po, Zot.

⁵² Edhe ai u tha atyneve: Përandai çdo Shkruis qi ka mbushunë punët e mbëretënisë qillvet, përgjan me një nieri zot shtëpie, qi nxier prei thesosesë vet *gjaja* të reja, edhe të vietëra.

⁵³ Edhe Iesui mbassi mbaroi këto parabulla, iku prei andej.

⁵⁴ Edhe si erdhi ndë dhe të vet, mësonte ata ndëpër synagogat e atyneve, kaqi sa mërekulloheshinë, e thoshinë: Kah i *erdhi* këti këjo dituni, e *këto* fuqia?

⁵⁵ Nuk' ashtë ky i bir' i mieshtrit qi ndërton? E am' e ati nukë thohetë Mariam, edhe të vëllazënit' e ati lakob, edhe lose, edhe Simon, edhe ludë?

⁵⁶ Edhe të motërat' e ati nukë janë të gjitha ndër ne? Kah i *erthnë* pra këti këto të gjitha?

⁵⁷ Edhe shkandalizoheshinë mb'atë. Por Iesui u tha atyneve: Nuk'ashtë profet i pa-ndershim *kurkundi*, veç ndë dhet të vet, e ndë shtëpit të vet.

⁵⁸ Edhe nukë bani atie shumë mërekullia, për pabesënin' e atyneve.

KAPTINA XIII. 14

¹ Nd'atë kohë Herodi katër-urdhënsi ndëgjoji zanin' e Iesuit,

² edhe u tha shërbëtorëvet vet: Kyi ashtë Gjionn Pagëzori; ai ashtë ngjallë prei së vdekunish, edhe përandai punohenë mërekullia prei ati.

³ Sepse Herodi zuni Gjionnin' edhe e lidhi, edhe e vuni ndë burk për Herodiadënë gruen' e Filipit të vëllait vet.

⁴ Sepse Gjionni i thoshte, se: Nuk asht' e udhësë me pasunë ti atë.

⁵ Edhe donte me e vramë, por dronte gjindëjenë, sepse e kishinë për profet.

⁶ Edhe kur qenë për me u festuem ditt' e të lemit Herodit, e bija Herodiadësë karceu ndë miedis, edhe i pëlqeu Herodit.

⁷ Përandai iu zotue asai me be, me i dhanë qish të lypi.

⁸ Edhe ajo mbassi qe mësuem prei s'amësë vet, thotë: Nem mue kryet' e Gjionn Pagëzorit këtu mbë kupët.

⁹ Edhe mbëreti u idhënue, por për bet qi bani, edhe për ata qi ishinë ndenjunë bashkë me atë, urdhënoi me u dhanë.

¹⁰ Edhe dërgoi, e i preu kryetë Gjionnit ndë burk.

¹¹ Edhe kryet' e Gjionnit u pru mbë kupët, e iu dha vaizësë; edhe ajo ia pruni s'amësë vet.

¹² Edhe dishepujt' e ati erthnë, e ngritnë korpinë, edhe e vorruenë; mbasandai erthnë, e i dhanë za lesuit.

¹³ Edhe lesui kur ndëgjoji, iku prei andej me lundër mbë nji vend të shkretë veç-anë; edhe gjindëja kur ndëgjuenë, e muerrnë mbrapa mbë kambë prei qytetevet.

¹⁴ Edhe lesui kur duel, pa shumë gjindëje, edhe iu dhimpt për ata, edhe shëndoshi të sëmunit' e atyneve.

¹⁵ Edhe si u ngrys, i erthnë për anë dishepujt' e ati, e thanë, se: Vendi asht' i shkretë, edhe koha tashti ka kaluem; lisho gjindëjenë me votunë ndëpër katundet, për me blemë të ngrana për vetëvetëhenë.

¹⁶ Por lesui u tha atyneve: S'kanë nevojë me votunë, ipni ju atyneve me ngranë.

¹⁷ Edhe ata i thonë: S'kena këtu veç pesë bukë, edhe dy peshq.

¹⁸ Edhe ai tha: Bini mue ato këtu.

¹⁹ Edhe urdhënoi gjindëjenë me ndenjunë përmbi barënat; edhe muer pesë bukëtë, e dy peshqitë, edhe çoi sytë përpietë ndë qiell, e bekoi; edhe mbassi i theu, u dha bukëtë dishepujvet, edhe dishepujtë gjindëjesë.

²⁰ Edhe hangrën të gjithë, e u nginë, edhe ngritnë tepëricën' e copavet, dy-mbë-dhetë kosha plot.

²¹ Edhe ata qi hangrën ishin' afër pesë mijë burra, veç gravet, e çunavet vogjilë.

²² Edhe lesui përnjherë nguti dishepujt' e vet me hymë ndë lundrët, e me shkuem përtej ma përpara se ai, deri sa të lishojë gjindëjenë.

²³ Edhe ai lishoi gjindëjenë, hipi ndë malt veç-anë për me u falunë; edhe si u ngrys, ishte vetëm' atie.

²⁴ Edhe lundra tashti ishte ndë miedis të detit, tue u përpiekunë prei valësh, sepse era ishte kundrë.

²⁵ Edhe mbë të katërtënë rueitien' e natësë lesui voti tek ata, tue ecunë përmbi det.

²⁶ Edhe dishepujtë kur pan' atë tue ecunë përmbi det, u përzien' e thanë, se: Ashtë hije; edhe prei frikësë bërtitnë.

²⁷ Por lesui përnjherë u foli atyneve, tue thanë: Kini zemërë, unë jam; mos u frikoni.

²⁸ Edhe Pietri u përgjeq, e i tha: Zot, ndë je ti, urdhënomë me ardhunë te ti mbi ujënat.

²⁹ Edhe ai tha: Eja. Edhe Pietri sdrypi prei lundrësë, e eci mbi ujënat, për me ardhunë te lesui.

³⁰ Por kur pa erënë të fortë, u frikue; edhe si filloi me u zhytunë bërtiti, tue thanë: Zot, shpëtomë.

³¹ Edhe lesui përnjherë shtrini dorën', edhe e kapi, edhe i tha: O besë-pak, mbë çë se qe me dy mendesh?

³² Edhe ata si hynë ndë lundrët, pushoi era.

³³ Edhe ata qi ishinë ndë lundrët erthnë, edhe e adhurenë, tue thanë: Për të vërtet je Bir Perëndie.

³⁴ Edhe si shkuenë përtej, erthnë ndë dhet Gennisaret.

³⁵ Edhe nierëzit' e ati vendi kur e ngjoftnë, dërguenë ndëpër gjith' atë nahije, edhe i prunë ata qi kishinë keq.

³⁶ Edhe i luteshinë, veç me prekunë shqepin' e petkut ati; edhe sa vetë e preknë, u shëndoshnë.

KAPTINA XIV. 15

¹ Atëherë vinë te lesui Shkruesit' edhe Fariseitë prei Ieruselemit, e i thonë:

² Përse dishepujt' e tu kapërcejnë fjalënë qi kanë lanë pleqtë? Sepse s'lajnë duert' e veta, kur hanë bukë.

³ Por ai u përgjeq, e u tha atyneve: Përse edhe ju kapërceni porosin' e Perëndisë, për fjalënë qi keni lanë ju?

⁴ Sepse Perëndia porositi, tue thanë: "Ndero tët at' e tët amë", edhe: "Ai qi flet keq për të i atin' a për t'amënë le të vritetë."

⁵ Por ju thoni, se kush t'i thotë të i atit a s'amësë, se çdo të mirë qi të shofish prei meje *ashtë* dhunëti, *miaft*, edhe *mundetë* të mos nderojë të i atin' e vet, a t'amën' e vet.

⁶ Edhe s'mbaitët porosin' e Perëndisë, për fjalënë qi keni lanë ju.

⁷ Hipokritëna, mirë profetizoi Isaia për ju, tue thanë:

⁸ Kyi populli më afrohetë me gojën' e vet, edhe më nderon me buzët; por zemëra e atyne ashtë lark prei meje.

⁹ Edhe kot më nderojnë, tue mësuem mësimë *qi janë* porosia nierëzish.

¹⁰ Edhe si thiri gjindëjenë, u tha atyneve:

¹¹ Ndëgjoni, edhe merrni vesht: Qish hyn ndë gojët, nukë përlyen nierinë; por qish del prei gojësë, këjo përlyen nierinë.

¹² Atëherë u afruenë dishepujt' e ati' e i thanë: A e di, se Fariseitë kur ndëgjuenë këte fjalë, u shkandalizuenë?

¹³ Edhe ai u përgjeq, e tha: Çdo bimë qi s'e ka mbiellë Ati em qiellori, ka me u shkulunë.

¹⁴ Leni ata, se janë të verbëtë qi u tërhekin' udhënë të verbënavet. Edhe i verbëti ndë i tërheqt' udhënë të verbëtiti, të dy kanë me ranë ndë gropët.

¹⁵ Edhe Pietri u përgjeq, e i tha: Diftona këte parabullë.

¹⁶ Edhe lesui tha: Edhe por pa mend jeni ju?

¹⁷ Edhe nukë po merrni vesht, se çdo gja qi hyn ndë gojët, sdryp ndë barkut, edhe nxiretë prei të dalunit.

¹⁸ Por ato qi dalinë prei gojësë, dalinë prei zemrësë; edhe këto përlyejnë nierinë.

¹⁹ Sepse prei zemrësë dalinë mendime të këqia, vrasa, ndynësinia, kurvënia, të viedhuna, dëshmi-rrena, vlasfimia;

²⁰ këto jan' ato qi përlyejnë nierinë, por me ngranë me duer të palame, nukë përlyen nierinë.

²¹ Edhe lesui duel prei andej, e iku ndë anë të Tyrës' e të Sidonësë.

²² Edhe qe një grue Hananeje te duel prei atyne synoresh, e i bërtiste, tue thanë: Përdëllemë, Zot, i bir' i Davidit, se eme bijë mundohetë keq prei diallit.

²³ Por ai nuk' iu përgjeq asai ndonji fjalë. Edhe dishepujt' e ati i erthnë përnanë, e i luteshinë, tue thanë: Lishoje atë, sepse bërtet mbrapa nesh.

²⁴ Por ai u përgjeq, e tha: Nuk' u dërgueshë *ngjeti*, veç mbë dhent e hupuna të shtëpisë Israelit.

²⁵ Mbasandai ajo erdhi, edhe e adhuronte tue thanë: Zot, ndihmomë.

²⁶ Por ai u përgjeq, e tha: Nuk' ashtë mirë me marrë *nieri* bukën' e dielmvet, e me ua hedhunë këlyshvet qenvet.

²⁷ Edhe ajo tha: Po, Zot, por edhe këlysh' e qenvet hanë prei thërmiash qi bienë prei truvezësë të zotënavevet.

²⁸ Atëherë Iesui u përgjeq, e i tha: O grue, besa jote ashtë' e madhe, t'u baftë ty si daç. Edhe e bija e asai u shëndosh çë mb'ate herë.

²⁹ Edhe Iesui sdrypi prei andej, e erdhi ndaj detin' e Galilesë; edhe hipi ndë malt, e rrinte atie.

³⁰ Edhe erthnë tek ai shumë gjindëje, qi kishin me vetëhe të çalë, të verbëtë, shurdha, dorëcunga, edhe shumë të tierë; edhe i hothnë përanë kambëvet Iesuit, edhe *ai* i shëndoshi,

³¹ kaqi sa u mërekulluenë gjindëja, kur panë shurdha tue folunë, dorëcunga shëndoshunë, të çalë tue ecunë, edhe të verbëtë tue pamë; edhe lavduenë Perëndin' e Israelit.

³² Atëherë Iesui thirri përanë dishepujt' e vet, e tha: Më dhimbetë gjindëja, sepse kanë tri ditt tashti qi mbesinë përanë meje, e s'kanë se qish me ngranë; edhe s'due me i lishuem pa ngranë, se mos lodhenë mb'udhë.

³³ Edhe dishepujt' e ati i thonë: Ku na *gjindenë këtu* ndë shkreti kaqi bukë, sa të ngjhetë kaqi gjindëje?

³⁴ Edhe Iesui u thot' atyneve: Sa bukë kení? Edhe ata thanë: Shtatë, edhe pak peshq të vogjilë.

³⁵ Edhe *ai* urdhënoi gjindëjenë me u ulunë për dhe.

³⁶ Edhe ai muer shtatë bukët' edhe peshqitë, u fal nders, edhe i theu, edhe ua dha dishepujvet vet, edhe dishepujtë gjindëjesë.

³⁷ Edhe hangrën të gjithë, e u nginë; edhe ngritnë tepëricën' e copavet, shtatë shporta plot.

³⁸ Edhe ata qi hangrën ishinë katër mijë burra, veç gravet, e çunavet vogjilë.

³⁹ Edhe si lishoi gjindëjenë, hyni ndë lundrët, edhe erdhi ndë synoret Magdala.

KAPTINA XV. 16

¹ Edhe erthnë përanë Fariseit' e Saddukeitë, edhe tue ngam' atë, lypshinë me i diftuum atyneve shenjë prei qiellit.

² Por ai u përgjeq, e u tha atyneve: Kur bahetë mbramie, thoni, *se ka me u bamë* Koh' e mirë, sepse qielli ashtë' i kuq.

³ Edhe ndë mëngjes, se: Sot *ka me u bamë* dimënë, sepse qielli ashtë i kuq, e i vranëtë. Hipokritëna, faqen' e qiellit dini me e ngjofunë; por shenjet' e kohëvet nukë mundeni?

⁴ Bres i keq edhe kurvar lypën shenjë; edhe shenjë s'ka me iu dhanë, përveç shenjit profetit Iona. Edhe i la, e iku.

⁵ Edhe dishepujt' e ati si erthnë përtej, harruenë me marrë bukë.

⁶ Edhe Iesui u tha atyneve: Shikoni, edhe kini kujdes prei brumit Farisevet e Saddukevet.

⁷ Edhe ata mendoheshinë me vetëvetëhenë, tue thanë, se: Nukë muerm bukë.

⁸ Edhe Iesui si muer veshtë, u tha atyneve: Qish mendoheni me vetëvetëhenë, o besë-pakë, se nukë muertë bukë?

⁹ Edhe s'po merni veshtë, as nukë kujtoni pesë bukët' e katër mijëvet, edhe sa kofina muertë?

¹⁰ As shtatë bukët' e katër mijëvet, edhe sa shporta muertë?

¹¹ Qysh nukë merni veshtë, se nuk' u thashë juve për bukë, me pasunë kujdes prei brumit Farisevet e Saddukevet?

¹² Atëherë e muernë vesht, se nukë tha më pasunë kujdes prej brumit bukësë, por prej mësimit Farisevet e Saddukevet.

¹³ Edhe Iesui kur erdhi mb'anët e Kaisarisë Filippit, pyeste dishepujt' e vet, tue thanë: Cilli thonë nierëzitetë, se jam un' i bir' i nieriu?

¹⁴ Edhe ata thanë: Disa *thonë* Gjionn Pagëzori, edhe të tierë Elia; edhe të tierë Ieremia, a nji prej profetënish.

¹⁵ U thot' atyneve: Por ju cilli thoni, se jam unë?

¹⁶ Edhe Simon Pietri u përgjeq, e tha: Ti je Krishti, Bir' i Perëndisë gjallë.

¹⁷ Edhe Iesui u përgjeq, e i tha: I lumunë je ti, Simon i bir' i Ionait, sepse mish edhe gjak nukë ta sbuloi tyi *këte*, por em Atë qi ashtë ndë qillt.

¹⁸ Edhe unë po të thom, se ti je Pietër (*shkamp guri*), edhe përmbi këte *shkamp guri* kam me ndërtoem kishinë t'eme; edhe dyert' e ferrit s'kanë me pasunë fuqi kundrë asai.

¹⁹ Edhe kam me të dhanë çelat' e mbëretënisë qillvet; edhe qish të lidhish mbi dhet, ka me lidhunë ndë qillt, edhe qish të sgjidhish mbi dhet, ka me qenë sgjidhunë ndë qillt.

²⁰ Atëherë porositi dishepujt' e vet, mos me i thanë kurkuut, se ashtë Iesu Krishti.

²¹ Çë mb'atë herë Iesui filloi me u diftuem dishepujvet vet, se duhetë me votunë ndë Ierusalemë, edhe me hekunë shumë prej pleqsh, e prej Krye-priftënish, e prej Shkruisish, edhe me u vramë, edhe të tretënë ditë me u ngjallë.

²² Atëherë Pietri e muer përënë vetëhesë *mbë-nj-anë*, e filloi me e qirtuem, tue thanë: Le të dhimbetë vetëheja, Zot, mos u baftë këjo te ti.

²³ Por ai u këthye, e i tha Pietrit: Ikë mbrapa meje, Satana, shkandull më je, sepse s'ke ndër mend punët' e Perëndisë, por punët' e nierëzëvet.

²⁴ Atëherë Iesui u tha dishepujvet vet: Ndë dashtë kushi me ardhunë mbrapa meje, le të mohojë vetëvetëhenë, edhe le të ngrejë kryqin' e vet, edhe le të vijë mbas meje.

²⁵ Sepse ai qi të detë me shpëtuem jetën' e vet, ka me e bierrë; edhe ai qi të bierri jetën' e vet për punë t'eme, ka me e gjetunë.

²⁶ Sepse ç'të mirë i bahetë nieriu, ndë fitoftë gjithë botënë, e të bierri shpirtin e vet? A çfarë gjaje ka me dhanë nieriu për me ndërruem shpirtin' e vet?

²⁷ Sepse ka për me ardhun' i bir' i nieriu ndë laft të i Atit vet bashkë me engjujt e vet; edhe atëherë ka me ia paguem gjithë-se-cillit mbas punës' ati.

²⁸ Për të vërtet po u thom juve, se janë disa prej atyneve qi rrinë këtu, të cilltë s'kanë me ngranë vdekë (*s'kanë me vdekunë*), deri sa të shofinë të birin' e nieriu tue ardhunë ndë mbëretënit të vet.

KAPTINA XVI. 17

¹ Edhe mbas gjashtë ditsh Iesui merr me vetëhe Pietrin' edhe Iakobin' edhe Gjionninë të vëllan' e ati, edhe i hipën mbë nji mal të naltë veç mbë-nj-anë;

² edhe ndërroi fytyrënë përpara atyneve, edhe faqeja e ati ndriti porsi dielli, edhe petkat' e ati u banë të bardha porsi drita.

³ Edhe qe tek u duknë atyneve Moiseu edhe Elia, tue folunë bashkë me atë.

⁴ Atëherë Pietri u përgjeq, e i tha Iesuit: Zot, ashtë mirë me qenë na këtu; ndë daç, le të bajmë këtu tri tenda: nji për tyi, e nji për Moisenë, e nji për Elinë.

⁵ Edhe ai por tue folunë, qe tek i mbuloi nji re e ndriçime, edhe qe nji za prej resë te thoshte: Kyi ashtë biri em i dashuni, mbë të cillinë pëlqeva; ndëgjoni ati.

⁶ Edhe dishepujtë kur ndëgjuenë, ranë përmbys, edhe u frikuenë fort.

⁷ Por Iesui erdhi përënë, e i kapi, edhe tha: Çohi, e mos u frikoni.

⁸ Edhe ata kur çuenë syt' e vet, s'panë kurkend, veç Iesunë vetëmë.

⁹ Edhe ata tue sdrypunë prei malit, lesui i porositi, tue thanë: Mos i thoni kurkuit se qish keni pamë, derisa të ngjalletë prei së vdekunish i bir' i nieriu.

¹⁰ Edhe dishepujt' e ati e pyetnë, tue thanë: Përse thonë Shkruisitë pra, se duhetë me ardhunë ma përpara Elia?

¹¹ Edhe lesui u përgjeq, e u tha atyneve: Elia vien ma përpara, edhe ka me vunë mbë vend gjithë *punëtë*.

¹² Por *unë* po u thom juve, se Elia erdhi tashti, edhe s'e ngjoftnë, por i banë qish deshnë. Kështu edhe i bir' i nieriu ka me hequnë prei atyneve.

¹³ Atëherë dishepujt' e muernë vesht, se u tha për Gjionn Pagëzorinë.

¹⁴ Edhe ata kur erthnë te gjindëja, i erdhi për-anë *nji* nieri, e i ra ndë gjunjë,

¹⁵ tue thanë: Zot, përdëlle t'em bir, sepse e zen lingat' e hanësë, edhe heq keq, sepse shumë herë bie ndë ziarm, edhe shumë herë nd'ujë.

¹⁶ Edhe e pruna te dishepujt' e tu, por nukë muftnë me e shëndoshunë.

¹⁷ Edhe lesui u përgjeq, e tha: O bres i pabesë edhe i shtrembëtë, deri kurë kam me qenë bashkë me ju? Deri kurë kam me u duruem juve? Bini mue ate këtu.

¹⁸ Edhe lesui e qirtoi; edhe dialli duel prei ati, edhe çuni u shëndosh çë mb'atë herë.

¹⁹ Atëherë dishepujt' erthnë për-anë lesuit veç-anë, e thanë: Përse nukë muftëm na me e nxirrë?

²⁰ Edhe lesui u tha atyneve: Për pabesëninë tuei, sepse për të vërtet po u thom juve, se ndë paçi besë sa *nji* koqe senapi, keni me i thanë këti mali: Sdryp prei këndjy e *shko* atie; edhe ka me sdrypunë; edhe s'ka me qenë gja qi të mos mundeni ju mos me e bamë.

²¹ Edhe kyi farë kombi nuk del *tietrazi*, veç me të falun' e me agjinim.

²² Edhe ata kur ishinë tue u siellë rreth ndë Galile, lesui u tha atyneve: I bir' i nieriu ka me u dhanë ndër duer te nierëzëvet;

²³ edhe kanë me e vramë, edhe të tretënë ditë ka me u ngjallë. Edhe *ata* u idhënuenë fort.

²⁴ Edhe ata kur erthnë ndë Kapernaum, erthnë për-anë Pietrit ata qi marrinë *pagë* dydrehematë, edhe i thanë: Nukë paguen dydrehematë mieshtri juei?

²⁵ *Ai* thotë: Po. Edhe kur hyni ndë shtëpi, e mbërrin lesui, tue thanë: Si të duketë, Simon? Prei kuit marrinë paga a të dhana mbëretëniat' e dheut? Prei të bijvet vet, a prei të huejvet?

²⁶ Pietri i thotë: Prei të huejvet. lesui i tha: Vallë bijtë janë të dëlirë.

²⁷ Por për mos me shkandalizuem ata, shko ndë det, e hith *nji* grep, edhe ngre peshkun' e parë qi të dali; edhe si t'i hapish gojënë, ke me gjetunë *nji* stater: merre, e nepua atyneve për mue, edhe për tyi.

KAPTINA XVII. 18

¹ Nd'atë herë erthnë dishepujtë te lesui, e i thanë: Vallë cilli ashtë ma i math ndë mbëretënit të qillvet?

² Edhe lesui thirri për-anë vetëhesë *nji* çun të vogëlë, edhe e qindroi ndë miedis t'atyneve,

³ e tha: Për të vërtet po u thom juve, ndë mos u këthefshi, e të baheni pors *çunat'* e vogjilë, s'keni me hymë ndë mbëretënit të qillvet.

⁴ Kush të përvejë pra vetëvetëhenë pors kyi çun i vogëlë, kyi ashtë ma i math ndë mbëretënit të qillvet.

⁵ Edhe kush të presi *nji* kësi çuni të vogëlë, mb'emënit t'em, ka pritunë mue.

⁶ Por kush të shkandalizojë *nji* prei kësish të vogjilish qi më besojnë, ashtë mirë për ate me u varë *nji* gur mullini mbë qafë t'ati, edhe me u zhytunë ndë fund të detit.

⁷ Mjer mbë botënë për shkandujt! Sepse ashtë nevojë me ardhunë shkandujtë; por mjer ati nieriu, qi vien shkandulli prei ati!

⁸ Edhe ndë të shkandalizoftë dora jote a kamba jote, prei, edhe hidhi prei teje: ma mirë ashtë për tyi me hymë ndë jetët i çalë, a dorë-cunk, se tue pasunë dy duer, a dy kambë, me u hedhunë ndë ziarm të pasosunë.

⁹ Edhe ndë të shkandalizoftë syni yt, nxire, edhe hidhe prei teje: ma mirë ashtë për tyi me hymë ndë jetët me nji sy vetëmë, se tue pasunë dy, me u hedhunë ndë xhehenem të ziarmit.

¹⁰ Shikoni mos bani mbë asgja nji prei kësish të vogjilish, sepse po u thom juve, se engujt' e atyneve ndë qillt shofinë gjithënji faqen e t'im et qi ashtë ndë qillt.

¹¹ Sepse i bir' i nieriu erdhi me shpëtuem të hupuninë.

¹² Qish u duketë juve? Ndë pastë nji nieri nji qind dhen, edhe me hupunë nji prei atyneve, nukë len të nandë-dhet e nandëtë, e vete ndëpër malet me kërkuem të hupuninë?

¹³ Edhe ndë e gjetë, për të vërtet po u thom juve, se gëzohetë ma tepërë për atë, se për nandë-dhet' e nandëtë qi s'kanë hupunë.

¹⁴ Kështu nuk' ashtë e dashunë përpara Atit tuei qi ashtë ndë qillt, me hupunë nji prei kësish të vogjilish.

¹⁵ Edhe ndë të baftë faj yt vëlla, shko, edhe qirtoje ndërmiet teje, edhe ati vetëmë; ndë të ndëgjoftë, e fitove t'yt vëlla,

¹⁶ por ndë mos të ndëgjoftë, merr bashkë me vetëhe edhe nji a dy vetë, për me "qindruem çdo fjalë ndë gojë dy a tre deshmitarve".

¹⁷ Edhe ndë mos u ndëgjoft' atyneve, thueja kishësë; edhe ndë mos i ndëgjoft' edhe kishësë, *atëherë* ai le të jetë te ti pors gjintari edhe publikani.

¹⁸ Për të vërtet po u thom juve: Qish të lithni mbi dhet, kanë me qenë lidhunë ndë qiell; edhe qish të sgjidhni mbi dhet, kanë me qenë sgjidhunë ndë qiell.

¹⁹ Përsëri po u thom juve, se ndë qofshinë mbi dhet dy vetë prei jush me nji fjalë, për çdo farë gjaje qi të lypinë, ka me u bam' atyneve prei t'im et qi ashtë ndë qillt.

²⁰ Sepse ku të jenë dy, a tre vetë mbëledhunë mb'emën t'em, atie jam edhe *unë* ndë miedis t'atyneve.

²¹ Atëherë i erdhi për-anë Pietri, e tha: Zot ndë më baftë faj em vëlla, sa herë do t'ia ndëjjej? Deri mbë shtatë herë?

²² Iesui i thotë: Nukë të thom - Deri mbë shtatë herë, por - Deri mbë shtatë-herë ka shtatë-dhetë.

²³ Përandai mbëretënia e qillvet u përgjait me *nji* nieri mbëret, qi deshi me vum' ore llogari me shërbëtorët' e vet.

²⁴ Edhe kur filloi me vum' ore *llogari*, i pruni nji detuer qi i kishte detyrë dhetë mijë tallanta.

²⁵ Edhe mbassi s'kishte me ia lamë, i zoti ati urdhënoi me u shitun' ai, edhe grueja e ati, edhe të bijt', edhe gjithë qish kishte, edhe me u lamë *detyra*.

²⁶ Shërbëtori pra i ra ndër kambë, e i lutei, tue thanë: Zot, bahu zemër-gjanë mbë mue, edhe kam me t'i lamë të gjitha.

²⁷ Edhe të zotit si iu dhimpt ai shërbëtori, e lishoi, edhe ia la detyrënë.

²⁸ Por ai shërbëtori si duel, gjeti nji prei shërbëtorëvet shokvet vet, qi i kishtë detyrë nji qind dinarë; edhe si e zuni, e kapte për fyti, tue thanë: Më laj ç'detyrë më ke.

²⁹ *Atëherë* pra shërbëtori shoqi vet i ra ndër kambë, e i lutei, tue thanë: Bahu zemër-gjanë mbë mue, edhe kam me t'i lamë të gjitha.

³⁰ Edhe ai nukë donte, por shkoi, edhe e vuni ndë burk, deri sa t'i lajë detyrënë.

³¹ Edhe shërbëtorëtë shokët' e ati kur panë se qish u ba, u idhënuenë fort, edhe erthnë, e i dftuenë të zotit vet gjithë qish u ba.

³² Atëherë i zoti ati e thirri mbas vetëhesë, e i tha: Shërbëtor i keq, gjith' atë detyrë ta lashë, sepse m'u lute;

³³ nukë duhei edhe ti ta ndëjishe shërbëtorinë shoqinë tand, sikurse të ndëjeva edhe unë?

³⁴ Edhe i zoti ati u zemëruë, edhe e dha ndër duer t'atyneve qi mundojnë, deri sa të lajë gjithë detyrënë qi i kishte.

³⁵ Kështu edhe em Atë qiellori ka me ua bamë juve ndë mos ia falshi me gjithë zemërat tueja gjithë-se-cilli të vëllait vet fajet' e atyneve.

KAPTINA XVIII. 19

¹ Edhe Iesui kur mbaroi këto fjalë, u ngrit prei Galilesë, edhe erdhi ndë synoret e ludesë, përtej Iordanit.

² Edhe e muer mbrapa shumë gjindëje; edhe ai i shëndoshi atie.

³ Edhe erthnë tek ai Fariseitë, tue ngam' atë, e tue thanë: Nd'asht' e udhësë mbë nierinë me lishuem gruen' e vet për çdo shkaik?

⁴ Edhe ai u përgjeq, e u tha atyneve: S'keni kënduem, se ai qi bani *ata* çë ndë krye të herësë, i bani mashkull' edhe femënë?

⁵ Edhe tha: "Nieriu ka me lanë të atin' edhe t'amënë për këte punë, edhe ka me u ngjiturë mbas gruesë vet, edhe të dy kanë me qenë një mish?"

⁶ Kaqi sa nukë janë ma dy, por një mish. Ate pra qi Perëndia e bani parë, nieriu le të mos e dajë.

⁷ I thonë: Përse pra Moiseu ka porositunë me dhanë letër së dameje, edhe me e lishuem?

⁸ U thot' atyneve: Sepse Moiseu ua la juve me lishuem gratë tueja për zemër-ashpërënë tuei, por ndë krye të herësë s'ka qenë kështu.

⁹ Edhe po u thom juve, se ai qi të lishojë gruen' e vet, përveç punë kurvënie, edhe të martohetë me tietër, kurvënon; edhe ai qi të martohetë *me grue* të lishuemë, kurvënon.

¹⁰ Dishepujt' e ati i thonë: Ndë qoftë kështu pun' e nieriu me gruenë, nuk' ashtë mirë me u martuem.

¹¹ Por ai u thot' atyneve: Nukë mundenë të gjithë me pritunë këte fjalë, por ata, qi ashtë dhanë mb'ata.

¹² Sepse janë të tredhunë, qi kanë lemë kështu prei barkut s'amësë; edhe janë të tredhunë, qi u trohnë prei nierëzish; edhe janë të tredhunë, qi trohnë vetëvetëhenë për mbëretënin' e qillvet. Ai qi mundetë me pritunë *këte*, le ta presi.

¹³ Atëherë i prunë disa çuna të vogjilë me vumë duertë përmbi ata, edhe me i uruem; edhe dishepujt' i qirtuenë.

¹⁴ Por Iesui tha: Lini çunat' e vogjilë, edhe mos i ndalni me ardhunë tek unë, sepse mbëretënia e qillvet ashtë për kësish.

¹⁵ Edhe si vuni duertë përmbi ata, iku prej andej.

¹⁶ Edhe qe tek i erdhi përënë një *nieri*, e i tha: Mieshtër i mirë, ç'të mirë të baj për me pasunë jetë të pasosëme?

¹⁷ Edhe ai i tha: Ç'më thue i mirë? Kurkushi s'asht' i mirë, përveç një Perëndie. Por ndë daç me hymë ndë jetët, rui porositë.

¹⁸ I thotë: Cillatë? Edhe Iesui i tha këto: "Mos vrasish. Mos kurvënojsh. Mos viedhish. Mos apish dëshmi mbë rrenë."

¹⁹ Ndero t'ët at' e t'ët amë. Edhe: Të dësh të afëriminë tand pors i vetëhenë tande".

²⁰ Dialoshi i thotë: Këto të gjitha i kam rueitunë çë mbë të rit t'em, *por* qish më mungon ma?

²¹ Iesui i tha: Ndë daç me u bam' i kulluem, shko, e shit gjanë tande, e nepua të vobegjëvet, edhe ke me pasunë thesore ndë qiell; edhe eja, e më merr mbrapa.

²² Por dialoshi kur ndëgjoi këte, iku idhënueshim, sepse kishte shumë gja.

²³ Edhe Iesui u tha dishepujvet vet: Për të vërtet po u thom juve, se i pasuni ka me hymë me të vështirë ndë mbëretënit të qillvet.

²⁴ Edhe përsëri po u thom juve, se: Ma kollai ashtë me shkuem kamilla ndëpër birë të gjylpanësë, se i pasuni me hymë ndë mbëretënit të Perëndisë.

²⁵ Edhe dishepuj' e ati kur ndëgjuenë, habiteshinë fort, e thoshinë: Vallë cilli mundetë me u shpëtuem?

²⁶ Por Iesui i vuni ore, e u tha atyneve: Për-anë nierëzish këjo ashtë *punë* qi s'mundetë; por për-anë Perëndisë të gjitha mundenë *me u bamë*.

²⁷ Atëherë Pietri u përgjeq, e i tha: Qe na te lam të gjitha, edhe të muerm mbrapa; vallë qish ka me qenë mbë ne?

²⁸ Edhe Iesui u tha atyneve: Për të vërtet po u thom juve, se ju qi më muertë mbrapa, ndë krijesë të re, kur të rrijë i bir' i nieriuat mbë shkamp të laffit vet, keni me ndenjuni' edhe ju mbë dy-mbë-dhetë shqembe, tue gjukuem dy-mbë-dhetë farat' e Israelit.

²⁹ Edhe kushdo qi la shtëpia, a vallëzën, a motëra, a atë, a amë, a grue, a dielm, a ara, për punë të emënit t'em, ka me marrë një qind për një, edhe ka me trashiguem jetën' e pasosëme.

³⁰ Por shumë të parë kanë me qenë të mbrapëm, edhe të mbrapmitë të parë.

KAPTINA XIX. 20

¹ Sepse mbretënia e qillvet përgjan me një nieri zot shtëpie, i cilli duel heret me nadië me zanë punëtorë për veshtin' e vet.

² Edhe si bani fjalë me punëtorët ka një dinar ndë ditët, i dërgoi ndë vesht të vet.

³ Mbasandai si duel mbë tri orë, pa të tierë tue ndenjuni' pa punë ndë tregt;

⁴ u tha edhe atyneve: Shkoni edhe ju ndë vesht, edhe kam me u dhanë juve qish të jetë me udhë. Edhe ata shkuenë.

⁵ Përsëri duel mbë gjashtë, edhe mbë nand'orë, edhe bani ashtu.

⁶ Edhe si duel mbë një-mbë-dhet' orë, gjeti të tierë tue ndenjuni' pa punë, u thot' edhe atyneve: Përse keni ndenjuni' këtu gjithë ditënë pa punë?

⁷ I thonë: Sepse kurkushi s'na ka zanë. U thot' atyneve: Shkoni edhe ju ndë vesht, edhe keni me marrë qish të jetë me udhë.

⁸ Edhe si u ngrys, i zot' i veshtit i thotë kujdestarit vet: Thirrë punëtorët, edhe lai u pagënë, tue zanë fillë prei së mbrapmish, deri mbë të parët.

⁹ Edhe erthnë ata *qi ishinë* zanë ndë një-mbë-dhet' orë, e muernë ka një dinar.

¹⁰ Edhe kur erthnë të parët, kujtuenë se kanë me marrë ma shumë, por edhe ata muernë ka një dinar.

¹¹ Edhe si muernë, murmuruenë kundër të zotit shtëpisë,

¹² thue thanë se: Këta të mbrapmitë banë një orë, edhe i banë si një-nji me ne qi bartëm të randën' e ditësë, edhe vapënë.

¹³ Por ai u përgjeq, e i tha njanit prei atyneve: Mik, nukë të baj keq; nukë bane fjalë me mue ka një dinar?

¹⁴ Merr tandinë, edhe ikë, edhe kam me i dhanë këti të mbrapmit sikurse edhe tyi.

¹⁵ Apor s'mundem unë me banë qish të demi ndë gja t'eme? Apor syni yt asht' i keq, sepse unë jam i mirë?

¹⁶ Kështu kanë me qenë të mbrapmitë të parë, edhe të parët të mbrapëm, sepse shumë *vetë* janë të thirrunë, por pak të sgjedhunë.

¹⁷ Edhe Iesui tue hipunë ndë Ierusalem, muer me vetëhe të dy-mbë-dhetë dishepujtë mbë-nj'-anë mb'udhë, edhe u tha atyneve:

¹⁸ Qe te po hipimë ndë Jerusalem, edhe i bir' i nieriu ka me u dhanë ndër duer të Krye-priftënavet, edhe të Shkruisavet, edhe kanë me e gjukuem për vdekë;

¹⁹ edhe kanë me e dhanë ndër duer të kombevvet për me e qeshun, e me e rrafunë ndë felak, e me e kryqëzue, edhe të tretënë ditë ka me u ngjallë.

²⁰ Atëherë i erdhi për anë e ama të bijvet Zebedeut bashkë me të bijt' e vet, tue adhuruem, e tue lypunë një gja prei ati.

²¹ Edhe ai i tha: Qish do? Ajo i thotë: Thuei me ndenjunë këta të dy bijt' e mi, një prei së diathtësë s'ate, edhe një prei së rrëmtësë, ndë mbretënit tande.

²² Por Iesui u përgjjeq, e tha: Nukë dini se qish lypni - mundeni me pimë potirinë qi kam me pimë unë, edhe me u pagëzue me pagëziminë qi kam me u pagëzue unë? Ata i thonë: Mundena.

²³ Edhe ai u thot' atyneve: Potirinë t'em keni me e pimë, edhe me pagëziminë qi pagëzohem unë, keni me u pagëzue, por me ndenjunë prei së diathtësë s'eme edhe prei së rrëmtësë s'eme, nuk' ashtë puna eme me e dhanë, por *ka me u dhanë atyneve* qi ashtë bamë gati për ata prei t'im et.

²⁴ Edhe të dhetëtë kur ndëgjuenë, u zemëruenë për *ata* dy vëllazënit.

²⁵ Por Iesui i thirri, e tha: E dini se të parët' e kombevvet pushtojn' ata, edhe të mëdhejt' urdhënojn' ata.

²⁶ Por kështu s'ka me qenë ndër ju, por kush të detë me u bam' i math ndër ju, le të jetë shërbëtori juei.

²⁷ Edhe kush të detë me qen' i parë ndër ju, le të jetë shërbëtori juei.

²⁸ Sikurse i bir' i nieriu nuk'erdhi me u shërbyem, por me shërbyem, edhe me dhanë jetën' e vet shpërblim për shumë vetë.

²⁹ Edhe ata tue dalë prei lerihsosë, e muernë nbrapa shumë gjindëje.

³⁰ Edhe qe dy të verbëtë tue ndenjunë mb'udhë, kur ndëgjuenë se po shkonte Iesui, bëritinë, tue thanë: Përdëlle-na, o Zot, i bir' i Davidit.

³¹ Edhe gjindëja i qirtoi mos me pëzaitunë, por ata bëritshinë ma fort, tue thanë: Përdëllena, o Zot, i bir' i Davidit.

³² Edhe Iesui ndenji, e i thërriti, edhe tha: Qish doni t'u baj juve?

³³ Ata i thonë: Zot, të na çilenë sytë t'anë.

³⁴ Edhe Iesui, si iu dhimpt, preku syt' e atyneve; edhe syt' e atyneve përnjiherë panë përsëri, edhe e muernë mbrapa.

KAPTINA XX. 21

¹ Edhe kur u afruenë ndë Jerusalem, edhe erthnë ndë Bethfagi ndaj malin' e Ullivet, atëherë Iesui dërgoi dy dishepuj,

² tue u than' atyneve: Shkoni mb'atë katund qi ashtë kundruell jush, edhe përnjiherë keni me gjetunë një gomare lidhunë, edhe një polisht bashkë me atë; sgjidhni, e m'i bini.

³ Edhe ndë u thashtë juve gja kush, keni me i thanë, se Zoti ka nevojë për ata; edhe përnjiherë ka me i dërguem.

⁴ Edhe gjithë këjo u ba për me u mbushunë qish ashtë thanë prei profetit, qi thoshte:

⁵ "Thoni të bijesë Sionit: Qe mbëreti yt te po vien te ti i butë, edhe hipunë mbi gomare, edhe polisht bir shtaze".

⁶ Edhe dishepujtë si votnë, edhe banë sikurse i urdhënoi Iesui,

⁷ prunë gomaren' edhe polishtinë, edhe vunë petkat' e veta sipër atyneve, edhe e hipnë sipër atyneve.

⁸ Edhe e shumëta e gjindëjesë shtruenë petkat' e veta mb'udhë, edhe të tierë këputshinë dega drush, e i shtrojshinë mb'udhë.

⁹ Edhe gjindëja qi shkojshinë përpara, edhe ata qi e merrshinë mbrapa bërtitshinë, tue thanë: Hosanna mbë të birin' e Davidit; i bekuem asht' ai qi vien mb'emënit të Zotit. Hosanna mbë të naltat.

¹⁰ Edhe ai kur hyni ndë Ierusalem, u tund gjithë qyteti, tue thanë: Cilli ashtë ky?

¹¹ Edhe gjindëja thoshinë: Ky ashtë Iesui profeti, qi ashtë prei Nazaretit Galileë.

¹² Edhe Iesui hyni ndë tempull të Perëndisë, edhe nxuer jashtë gjithë ata qi shitshin e blejshinë ndë tempull, edhe rrenoi truvezat' e truvezarëvet, edhe shqembet' e atyneve qi shitshinë pullumbatë.

¹³ Edhe u thot' atyneve: Ashtë shkruem: "Shtëpia eme ka me u queitunë shtëpia lutëje.", por ju e batë "shpellë viedhësish".

¹⁴ Edhe erthnë përënë ati të verbët' e të çalë ndë tempull; edhe i shëndoshi.

¹⁵ Por Krye-priftënit' edhe Shkruisitë kur pan' ato mërekullitë qi bani, edhe çunatë tue bërtitunë ndë tempull, e tue thanë: Hosanna mbë të birin' e Davidit, u zemëruenë,

¹⁶ edhe i thanë: Ndëgjon qish thonë këta? Edhe Iesui u thotë: Po, kurrë s'keni ndëgjuem - "Se prei gojëse foshnjevët edhe prei atyneve qi thithinë gji bane gati lavdim'?"

¹⁷ Edhe i la, e duel jashtë qytetit ndë Bethani, edhe mbeti natën' atie.

¹⁸ Edhe me nadie kur u këthye ndë qytet, i erdhi uni.

¹⁹ Edhe kur pa një dru fiku mb'udhë, erdhi mb'atë, por s'gjeti gja nd'atë, veç gjethe vetëmë, edhe i thotë: Mos u batfë ma pemë prei teje për gjithë jetënë. Edhe druja e fikut përnjiherë u tha.

²⁰ Edhe dishepujtë kur panë, u mërekulluenë, e thanë: Qysh u tha druja e fikut përnjiherë!

²¹ Edhe Iesui u përgjeq, e u tha atyneve: Për të vërtet po u thom juve, ndë paçi besë, edhe të mos jeni me dy mendesh, jo veç këte të drusë fikut keni me bamë, por edhe këtij mali ndë i thançi: Ngreu edhe bier ndë det; ka me u bamë.

²² Edhe gjithë sa të lypni ndë lutëjet, tue pasunë besë, keni me i marrë.

²³ Edhe kur erdhi ndër tempull, Krye-priftënit' edhe pleq' e popullit i erthnë përënë atie ku mësonte, e thanë: Me çfar' urdhëni ban këto? Edhe cilli ta ka dhanë këte urdhënë?

²⁴ Edhe Iesui u përgjeq, e u tha atyneve: Kam me u pyetunë juve edhe unë një fjalë, ndë ma thançi, edhe unë kam me u thanë juve, me çfar' urdhëni baj këto.

²⁵ Prei kah ishte pagëzimi i Gionnit? Prei qielli, a prei nierëzish? Edhe ata mendoheshinë me vetëhenë, tue thanë: Ndë thançim prei qielli, ka me thanë: Përse nuk' i besuetë?

²⁶ Edhe ndë thançim prei nierëzish, drueim gjindëjenë, sepse gjith' e kanë Gionninë për profet.

²⁷ Edhe iu përgjegjën Iesuit, e thanë: Nukë dimë. Edhe ai u tha atyneve: As unë s'u thom juve, me çfar' urdhëni baj këto.

²⁸ Edhe qysh u duketë juve? Nji nieri kishte dy bij; edhe erdhi tek i pari, e i tha: Bir, shko sot, e puno ndë vesht t'em.

²⁹ Edhe ai u përgjeq, e tha: Nukë due; por mbasandai u pendue, e voiti.

³⁰ Edhe erdhi tek i dyti, e i tha ashtu. Edhe ai u përgjeq, e tha: Unë vete, Zot; edhe nukë voiti.

³¹ Cilli prei të dysh i bani dashuniminë të i atit? I thonë: I pari. Iesui u thot' atyneve: Për të vërtet po u thom juve, se publikanët' edhe kurvatë shkojnë përpara jush ndë mbëretënit të Perëndisë.

³² Sepse Gionni erdhi te ju nd'udhë dreitënie; edhe nuk' i besuetë; por publikanët' edhe kurvat' i besuenë; edhe ju si patë, nuk' u penduetë mbasandai për me i besuem.

³³ Ndëgjoni një tjetër parabolë. Një nieri ishte zot shtëpie, i cili mbuell një vesh, edhe e thuri me garth, edhe gërmihë mb'atë një gaviç, edhe ndërtoi një pyrk, edhe e dha ndër bujq, edhe iku ndë dhe të huej.

³⁴ Edhe kur u afrue koha e pemëvet, dërgoi shërbëtorët' e vet te bujqitë me marrë pemën' e ati.

³⁵ Edhe bujqitë zunë shërbëtorët' e ati, e njianin' e rrafnë, e tietrin' e vran'; e tietrin' e gjeuitnë me gur.

³⁶ Përsëri dërgoi të tierë shërbëtorë ma tepërë se te parëtë: por ua ban' ashtu.

³⁷ Edhe mbasandaj dërgoi të birin' e vet tek ata, tue thanë, se: T'em bir kanë me e pasunë turp.

³⁸ Por bujqitë kur panë të birinë, thanë njiani tietrit: Kyi ashtë trashigimtari. Eni ta vrasim', edhe të pushtojmë trashigimin' e ati.

³⁹ Edhe si e zunë, e nxuernë jashtë veshit, edhe e vranë.

⁴⁰ Kur të vijë pra i zoti veshit, qish ka me u bam' atyne bujqve?

⁴¹ I thonë: Keq' e ma keq ka me i prishunë; edhe veshinë ka me u dhanë të tierëve bujqve, të cilltë kanë me i dhanë pemëtë ndë kohë t'atneve.

⁴² Iesui u thot' atyneve: Kurrë s'keni kënduem ndër shkronjat - "Ate gur qi s'e pëlqyen' ata qi ndërtojnë, kyi u ba për krye kanti; prei Zotit u ba ajo, edhe asht' e mërekullueshime ndër sytë t'anë?"

⁴³ Përandaj po u thom juve, se mbëretënia e Perëndisë ka me u marrë prei jush, edhe ka me u dhanë mbë *nji* komp qi ban pemët' e asai.

⁴⁴ Edhe ai qi të bierë përmbi këtë gur, ka me u thërrmuem; edhe mbi atë qi të bierë, ka me e përsheshunë.

⁴⁵ Edhe Krye-priftënit' edhe Fariseitë kur ndëgjuenë parabolat' e ati, e muernë vesh se thotë për ata.

⁴⁶ Edhe kërkuenë me e zanë, por drojshinë gjindëjenë, sepse e kishinë për profet.

KAPTINA XXI. 22

¹ Edhe Iesui u përgjeq përsëri, e u tha atyneve, me parabulla, tue thanë:

² Mbëretënia e qillvet u përgjait me një nieri mbëret, qi bani darsma për të birin e vet.

³ Edhe dërgoi shërbëtorët' e vet me thirrur' ata qi qenë thirrurë ndë darsmat; por nukë deshnë me ardhunë.

⁴ Përsëri dërgoi të tierë shërbëtorë, tue thanë: Thoni atyneve qi qenë thirrurë - Qe te bana gati drekënë t'eme; qet' e mi edhe berrat' e maime *janë* therunë, edhe të gjitha *janë* gati, eni ndë darsmat.

⁵ Por ata përtuenë, edhe shkuenë njiani nd'arë të vet, e tietri ndë tregjeti të vet.

⁶ Edhe të tierëtë zunë shërbëtorët' e ati, e i shan' edhe i vranë.

⁷ Por mbëreti kur ndëgjo, u zemëru, edhe dërgoi ushtërin' e vet, edhe prishi ata gjaksorëtë, edhe dogji qytetin' e atyneve.

⁸ Atëherë u thotë shërbëtorëvet vet: Darsma ashtë gati, por ata qi qenë thirrurë s'ishinë të vëjefshim.

⁹ Shkoni pra ndëpër të dalunat e udhëvet, edhe sa vetë të gjeni, i thirrni ndë darsmat.

¹⁰ Edhe ata shërbëtorëtë duelnë ndëpër udhët, e mbëltohnë gjithë sa gjetnë, të këqij e të mirë; edhe darsma u mbush me nierës qi rrinë ndë mësallë.

¹¹ Edhe mbëreti kur hyni me pam' ata qi rrinë ndë mësallë, pa atie një nieri qi s'kishte veshunë petka darsme.

¹² Edhe i thot' ati: Mik, si hyne këtu pa pasunë petka darsme? Por ai mbylli gojë.

¹³ Atëherë mbëreti u tha shërbëtorëve: Lithni ate për kambësh e për duersh, edhe ngrenia, e hithnia nd'errësinë të përjashtëme; atie ka me qenë të qjamt' edhe të dridhunit' e dhambëvet.

¹⁴ Sepse shumë vetë janë të thirrurë, por pak të sgjedhunë.

¹⁵ Atëherë Fariseitë shkuen' e banë këshille, si ta zanë ndë lak me fjalë.

¹⁶ Edhe dërgojnë tek ai dishepujt' e vet bashkë me Herodianët, tue thanë: Mieshtër, e dimë se je i vërtetë, edhe mëson udhën' e Perëndisë me vërtetëni, edhe s'do me ditun' as për kurkënd, sepse nukë ven ore mbë faqe nierëzish.

¹⁷ Na thuei pra: Ç'të duketë? Asht' e udhësë me i dhanë pagë Kaisarit, a jo?

¹⁸ Por Iesui si e muer vesht diallësin' e atyneve, tha: Ç'më ngitni, hipokritëna?

¹⁹ Më diftoni monetën' e pagësë. Edhe ata i prunë një dinar.

²⁰ Edhe ai u thot' atyneve: E kuit *ashtë këjo* fytyrë, edhe këjo përmbishkronjë?

²¹ Ata i thonë: E Kaisarit. Atëherë u thot' atyneve: Lani pra ato qi janë të Kaisarit mbë Kaisarinë; edhe ato qi janë të Perëndisë mbë Perëndinë.

²² Edhe ata kur ndëgjuenë, u mërekulluenë, edhe e lanë e iknë.

²³ Nd'atë ditë i erthnë përanë Saddukeitë, ata qi thonë se nuk'ashtë të ngjallunë, edhe e pyetnë,

²⁴ tue thanë: Mieshtër, Moiseu tha - "Ndë vdektë kushi pa pasunë dielm, i vëllai ati ka me u martuem me gruen' e ati", edhe ka me ngjallë farë për të vëllan' e vet.

²⁵ Edhe ishinë ndër ne shtatë vëllazën; edhe i pari u martue, edhe vdiq; edhe mbasi s'pat^{lanë} farë, la gruen' e vet mbë të vëllan' e vet;

²⁶ kështu edhe i dyti, edhe i treti, deri mbë të shtatë.

²⁷ Edhe mbas të gjithëve vdiq edhe grueja.

²⁸ Mbë të ngjallunit pra, cillit prei këtyne të shtatëve ka me qenë grueja? Sepse të gjith' e patnë marrë.

²⁹ Edhe Iesui u përgjeq, e u tha atyneve: Gënjeheni, mbassi s'dini shkronjat', as fuqin' e Perëndisë.

³⁰ Sepse mbë të ngjallunit as martojn', as martohenë, por janë porsi engujt' e Perëndisë ndë qiell.

³¹ Edhe për të ngjallunit prei së vdekunish, s'keni kënduem qish ashtë thanë mbë ju prei Perëndisë, kur tha:

³² "Unë jan Perënia Abrahamit, edhe Perëndia Isaakut, edhe Perëndia Iakobit?" Perëndia nuk' ashtë Perëndi të vdekunish, por të gjallësh.

³³ Edhe gjindëja kur ndëgjuenë, mërekulloheshinë për mësimin' e ati.

³⁴ Por Fariseitë kur ndëgjuenë se u mbësheli gojëne Saddukevet, u mbëltohnë bashkë.

³⁵ Atëherë një ligjëtar prei atyneve pyeti, tue ngam'ate, e tue thanë:

³⁶ Mieshtër, cilla porosi *ashtë ma* e madhe ndë ligjët?

³⁷ Edhe Iesui i tha: "Të duesh Zotinë Perëndinë tand me gjithë zemrënë tande, edhe me gjithë shpirtinë tand, edhe me gjithë mendienë tande".

³⁸ Ajo asht' e para, edhe e madheja porosi.

³⁹ Edhe e dyta qi përgjan me ate *ashtë*: "Të duesh fëqinë tand porsi vetëhenë tande".

⁴⁰ Gjithë ligja edhe profetënitë varenë mbë këto dy porosia.

⁴¹ Edhe Fariseitë kur ishinë mbëledhunë, Iesui i pyeti, tue thanë:

⁴² Qish u duketë juve për Krishtinë? I bir' i kuit ashtë? I thonë: I Davidit.

⁴³ U thot' atyneve: Qysh pra Davidi me Shpirtin' e quen Zot? - tue thanë:

⁴⁴ "I tha Zoti Zotit t'em, rri prei së diathtësë s'eme, deri sa të ve amëmiqt' e tu përposh ndënë kambët e kambëvet tua".

⁴⁵ Ndë qoftë pra se Davidi e quen Zot, si asht' i bir' i ati?

⁴⁶ Edhe kurkushi s'mundeit me iu përgjegjunë *ndonji* fjalë, as nukë guxoi çë mb'ate ditë me e pyetunë ma.

KAPTINA XXII. 23

¹ Atëherë Iesui u foli gjindëjesë, edhe dishepujvet vet,

² tue thanë: Shkruisit' edhe Fariseitë kanë ndenjunë mbë shkamp të Moiseut.

³ Gjithë sa t'u thonë juve pra me i rueitunë, rueni edhe bani; por mbas vepëravet atyneve mos bani, sepse thonë, edhe nukë bajnë.

⁴ Sepse lidhinë barrë të randa qi nukë barenë, edhe i venë përmbi kraha të nierëzëvet; por me gishtin' e vet nukë duenë me i lueitunë.

⁵ Edhe gjithë vepërat' e veta i bajnë për me i pamë nierëzitë; edhe sgjanojnë hiret' e veta, edhe smadhojnë sqepet' e petkavet veta,

⁶ edhe duenë kryet' e mësallësë ndëpër darkat, edhe vendet' e para ndëpër synagogat,

⁷ edhe të përshëndetunatë ndëpër tregjet, edhe me u queitunë prei nierëzish Rabbi, Rabbi.

⁸ Por ju mos quhi Rabbi, sepse nji ashtë mieshtri juei, Krishti; edhe të gjithë ju jeni vëllazën.

⁹ Edhe mos quhi atë mbi dhet, sepse nji ashtë Ati juei, qi ashtë ndë qillt.

¹⁰ As mos quhi mieshtra, sepse nji ashtë mieshtri juei, Krishti.

¹¹ Por ma i madhi prei jush, ka me qenë shërbëtori juei.

¹² Edhe kush të ngrejë vetëhenë, ka me u përvumë; edhe kush të përvejë vetëhenë, ka me u ngritunë.

¹³ Por mjetë ju, Shkruisa edhe Farisei, hipokritëna, sepse mbyllni mbëretënin' e qillvet përpara nierëzish; përse ju nukë hyni, nukë leni me hym' as ata qi hyjnë.

¹⁴ Mjetë ju, Shkruisa edhe Farisei, hipokritëna! Sepse hani shtëpiat' e gravet veja, edhe *këte e bani* tue shtimë shkaik se bani urata të gjata; përandai keni me marrë ma tepërë mundim.

¹⁵ Mjetë ju, Shkruisa edhe Farisei, hipokritëna! Sepse kërkoni detin' edhe tokënë me bamë nji të këthyem; edhe si të bahetë, e bani të birin' e xhehenemit dy fijsh ma tepërë se vetëhenë tuei.

¹⁶ Mjetë ju, udhë-tërhekës të verbëtë! Qi thoni, *se*: Kush të bajë be për tempull, nuk' ashtë gja; por kush të bajë be për ar të tempullit, bahetë detuer.

¹⁷ Të marrë, edhe të verbëtë, sepse cilli ashtë ma i math' ari, apor tempulli qi shenjtënon arinë?

¹⁸ Edhe: Kush të bajë be për therorenë, nuk' ashtë gja; por cilli të bajë be për dhunëtinë qi ashtë përmbi atë, bahetë detuer.

¹⁹ Të marrë, edhe të verbëtë! Sepse cilla *ashtë* ma e madhe, dhunëtia apo theroreja qi shenjtënon dhunëtinë?

²⁰ Ai pra qi të bajë be për therore, ban be për ate, edhe për gjith' ato qi janë sipër mb'ate.

²¹ Edhe ai qi të bajë be për tempull, ban be për ate, edhe për atë qi rri nd'ate.

²² Edhe ai qi ban be për qiell, ban be për shkamp të Perëndisë, edhe për atë qi rri sipër mb'ate.

²³ Mjetë ju, Shkruisa edhe Farisei, hipokritëna! Sepse nepni të dhetën' e mendrës', e maraqes', e qiminonit, edhe keni lanë ma të randat' e ligjësesë, gjyqin' edhe përdëllimin' edhe besënë: këto duhej me i bamë, edhe ato mos me i lanë.

²⁴ Udhë-tërhekës të verbëtë, qi shtrydhni mushkajënë, edhe kamillen' e përpini.

²⁵ Mjetë ju, Shkruisa edhe Farisei, hipokritëna! Sepse qironi të përjashtëmen' e potirit edhe të kupësë, edhe përmbrenda janë plot me rrëmbesa, e me të pambaituna vetëhenë.

²⁶ Farise i verbëtë, qiro ma përpara të përbrendshëmën' e potirit edhe të kupësë, për me u bam' e qirutë edhe e përjashtëmeja e atyneve.

²⁷ Mjertë ju, Shkruisa edhe Farisei, hipokritëna! Sepse u përgjani vorrevet lyeme me këlqere, të cillatë përjashta dukenë të bukura, por pëmbrenda janë plot me eshtëna të vdekunish, e me gjithë farë ndynësie.

²⁸ Kështu edhe ju përjashta dukeni të dreitë mbë nierëzit, por pëmbrenda jeni plot me hipokrisi, e me paligjëni.

²⁹ Mjertë ju, Shkruisa edhe Farisei, hipokritëna! Sepse ndërtoni vorret' e profetënavet, edhe stolisni monumentat' e të dreitëvev.

³⁰ Edhe thoni: Ndë ishim ndë ditt t'atënavet t'anë, nukë do të ishim piesëtarë me ata ndë gjak të profetënavet.

³¹ Kaqi sa bani deshmi për vetëhenë tuei, se jeni të bijt' e atyneve qi vranë profetënitë.

³² Mbushni edhe ju matësin' e atënavet tuei.

³³ Gjarpjij, këlysh nepërkash, qysh keni me ikunë prei mundimit xhehenemit?

³⁴ Përandai qe unë te kam me dërguem te ju profetëna, edhe të ditshuna, edhe shkruisa; edhe disa prei asish keni me i vram' e me i kryqëzuem, edhe *disa* prei asish keni me i rrafunë ndëpër synagogat tueja, edhe keni me i përzanë prei qyteti mbë qytet;

³⁵ për me ardhunë mbë ju çdo gjak i dreitë, qi ashtë derdhunë mbi dhet, çë prei gjakut Abelit dreitë, deri mbë gjak të Zaharisë, të birit Barahisë, të cillin' e vratë ndërmit tempullit edhe theoresë.

³⁶ Për të vërtet po u thom juve, gjithë këto kanë me ardhunë pëmbi këte bres.

³⁷ Ierusalemë, Ierusalemë, qi vret profetënitë, edhe ref me gurë ata qi janë dërguem te ti, sa herë desha me mbëledhunë bijt' e tu, sikurse pula mbëleth zoqt' e vet ndënë fletët, por nukë deshët!

³⁸ Qe shtëpia juei te po lihet' e shkretë mbë ju.

³⁹ Sepse po u thom juve: S'keni me më pamë për mbaskëndai, deri sa të thoni - I bekuem *asht'* ai qi vien mb'emënit të Zotit.

KAPTINA XXIII. 24

¹ Edhe Iesui duel, e iku prei tempullit; edhe dishepujt' e ati i erthnë përanë për me i diftuem ndërtesat' e tempullit.

² Por Iesui u tha atyneve: Nukë shifni gjithë këto? Për të vërtet po u thom juve, se s'ka me mbetunë këtu gur mbi gur qi të mos rrenohetë.

³ Edhe ai tue ndenjunë mbi Mal' të Ullivet, dishepujt' iu afruenë mbë-nj-anë, tue thanë: Na thuei, kurë kanë me u bamë këto? Edhe cilli ashtë shenji i të ardhunit tand, edhe të mbaruemit' e jetësë?

⁴ Edhe Iesui u përgjeq, e u tha atyneve: Shikoni mos u gënjejë juve kushi.

⁵ Sepse shumë *vetë* kanë me ardhunë mb'emënit t'em, tue thanë, se - Unë jam Krishti; edhe kanë me gënjyem shumë *vetë*.

⁶ Edhe keni me ndëgjuem luftëna, edhe zana luftënash; shikoni mos frikohi, sepse të gjitha *këto* duhenë me u bamë, por e mbrapmeja edhe s'ashtë.

⁷ Sepse ka me u ngritunë komp kundrë kombi, edhe mbëretëni kundrë mbëretënie; edhe kanë me qenë zina, e sëmundëje, e tërmetëna vend mbë vend.

⁸ Por gjithë këto janë të filluem të dhimptunash.

⁹ Atëherë kanë me u dhanë juve ndër duer për shtrëngim, edhe kanë me u vramë juve; edhe keni me u marrë mëni prei gjithë kombesh për emëninë t'em.

¹⁰ Edhe atëherë kanë me u shkandalizuem shumë *vetë*, edhe kanë me dhanë ndër duer njiani tietrinë, edhe kanë me marrë mëni njiani tietrinë.

¹¹ Edhe shumë profet-rrenësa kanë me u çuem, edhe kanë me gënjjem shumë vetë.

¹² Edhe mbassi të shumohetë paligjënja, dashunia e të shumëvet ka me u ftofunë.

¹³ Por kush të durojë deri së mbrapmi, kyi ka me shpëtuem.

¹⁴ Edhe kyi ungjilli i mbëretënisë ka me u predikuem ndëpër gjithë botënë, për dëshmi mbë kombet; edhe atëherë ka me ardhun' e mbrapmeja.

¹⁵ Kur të shifni pra "të ndytët" e shkretisë", qi ashtë thanë prei profetit Daniel, ndenjunë ndë vend të shenjtënuem (ai qi këndon, le ta marrì vesht),

¹⁶ atëherë ata qi janë ndë lude, le t'ikinë ndëpër malet;

¹⁷ kush të jetë mbi kulmit, le të mos sdrypi me marrë gja prei shtëpisë vet;

¹⁸ edhe kush të jetë nd'arë, le të mos këthehetë mbrapa me marrë petkat' e veta.

¹⁹ Edhe mjer ato qi janë të mbarsëme, e ato qi kanë foshnje për gji nd'ato ditt!

²⁰ Edhe fali mos me u bam' e ikmeja juei ndë dimënë, as për të shëtunë,

²¹ sepse atëherë ka me qenë shtrëngim i math, qi aso fare nuk' ashtë bamë që kurë se ashtë zanë fillë bota deri tashti, as ka me u bamë.

²² Edhe ndë mos shkurtoheshin' ato ditt, s'kishte me shpëtuem as ndonji korp, por ato ditt kanë me u shkurtuem për të sgjedhunit.

²³ Atëherë ndë u thashtë juve kushi: Qe *ku ashtë* këtu Krishti, a aty, mos zini besë.

²⁴ Sepse kanë me u çuem Krisht-rrënësa, e profet-rrënësa, edhe kanë me diftuem shenje të mëdha, edhe mërekullia; kaqi sa me gënjjem edhe të sgjedhunitë, ndë qoftë se mundetë.

²⁵ Qe tek u thashë juve ma përpara.

²⁶ Ndë u thançinë juve pra: Qe ku ashtë ndë shkreti, mos dilni. Qe ndë dhomatë, - mos zini besë.

²⁷ Sepse sikurse vetima del prei së lemit *diellit*, edhe duketë mbë të perënduemit, kështu ka me qen' edhe të ardhunit' e të birit nieriu.

²⁸ Sepse kudo me qenë stërvina, atie kanë me u mbëledhunë shqipetë.

²⁹ Edhe përnjiherë mbas shtrëngimit atyne ditve, dielli ka me u errunë, edhe hana s'ka me dhanë të shëndritunit' e vet, edhe yjtë kanë me ranë prei qiellit, edhe fuqiat' e qillvet kanë me u tundunë;

³⁰ edhe atëherë ka me u dukunë shenji të birit nieriu ndë qiell; edhe atëherë gjithë farat' e dheut kanë me bamë vaje, edhe kanë me pamë të birin' e nieriu tue ardhunë pëmbi ret' e qiellit me fuqi, e me laft shumë.

³¹ Edhe ka me dërguem engjujt' e vet me buri *qi nxier* za të math, edhe kanë me mbëledhunë të sgjedhunit' e ati prei së katër erënash, prei anësh qillvet deri prei të *tierash* anësh atyne.

³² Edhe merrni vesht parabullënë prei drusë fikut: Kur të bahetë tashti dega e asai e butë, edhe të nxierri gjethetë, ta dini se të korrët' ashtë ngjat;

³³ kështu edhe ju, kur të shifni gjithë këto, ta dini se ashtë ngjat ndër dyer.

³⁴ Për të vërtet po u thom juve: Kyi bres s'ka me shkuem, deri sa të bahenë këto të gjitha.

³⁵ Qielli edhe dheu kanë me shkuem, por fjalët' e mia s'kanë me shkuem.

³⁶ Edhe për ate ditë, e ate orë kurkush s'e di, as engjujt' e qillvet, veç em Atë vetëmë.

³⁷ Edhe sikurse *ishinë* ditt' e Noesë, kështu ka me qen' edhe të ardhunit' e të birit nieriu.

³⁸ Sepse sikurse ishinë *nierëzitë* nd'ato ditt përpara përmbytëjesë tue ngran' e tue pimë, tue martuem e tue u martuem, deri mb'ate ditë qi hyni Noeja ndë arkë.

- ³⁹ Edhe s'e ngjofnë, deri sa erdhi përmbytëja, edhe ngriti të gjithë; kështu ka me qen' edhe të ardhunit' e të birit nieriu.
- ⁴⁰ Atëherë *dy vetë* kanë me qenë nd'arë; njiani merretë, edhe tietri lehetë.
- ⁴¹ *Dy veta* kanë me blueitunë ndë mulli; njiana merretë, edhe tietra lehetë.
- ⁴² Rrini qutë pra, sepse nukë dini mbë ç'orë vien zoti juei.
- ⁴³ Por këte e merrni vesht, se ndë e dinte i zoti shtëpisë mbë çfarë kohëje të *natësë* vien viedhësi, kishte me ndenjunë qutë,
- ⁴⁴ edhe s'kishte me lanë me u shpuem shtëpia e vet. Përandai edhe ju bahi gati, sepse i bir' i nieriu vien mb'atë orë qi nuk' ua pret juve mendia.
- ⁴⁵ Vallë cilli asht' ai shërbëtuer besëtar, edhe i mençim, të cillin' i zoti e vu përmbi punëtorët e vet, për me u dhan' atyneve ushqiminë ndë kohë?
- ⁴⁶ Lum ai shërbëtuer, kur të vijë i zoti, ta gjejë tue bamë kështu.
- ⁴⁷ Për të vërtet po u thom juve, se ka me e vumë përmbi gjithë gjan' e vet.
- ⁴⁸ Edhe ai shërbëtori keq ndë thashtë ndë zemërë të vet: Em zot vonohetë me ardhunë,
- ⁴⁹ edhe fillon me rrafunë shërbëtorëtë shokët' e vet, edhe me ngran' e me pimë bashkë me të deitunit;
- ⁵⁰ i zoti ati shërbëtorit ka me ardhunë mb'atë ditë qi s'e pret, edhe mb'atë orë qi s'e di;
- ⁵¹ edhe ka me e damë mbë-*nj'*-anë, edhe ka me vumë piesën' e ati bashkë me hipokritënat; atie ka me qenë të qjami' edhe të dridhunit' e dhambëvet.

KAPTINA XXIV. 25

- ¹ Atëherë mbëretënia e qillvet ka me u përgjaitunë me dhetë virgjinësia, të cillatë muernë dritat' e veta, e duelnë përpara me pritunë dhandërrinë.
- ² Edhe prei asosh ishinë pesë të mentshime, edhe pesë të marra.
- ³ Ato të marratë kur muernë dritat' e veta, nukë muernë voj bashkë me vetëhe,
- ⁴ por të mentshimetë muernë voj ndër enët e veta, bashkë me dritat e veta.
- ⁵ Edhe dhandërrit mbassi u vonue, i zuni gjumi të gjitha, edhe flijshinë.
- ⁶ Edhe ndë mies-natë u ba një klithmë: Qe dhandërrit te po vien; dilni përpara me e pritunë.
- ⁷ Atëherë gjith' ato virgjinësat' u çuenë, edhe ndreqnë dritat' e veta.
- ⁸ Por të marrat' u thanë të mentshimevet: Na epni prei vojit tuei, sepse po na shuhënë dritatë.
- ⁹ Edhe të mentshimet' u përgjegjën, tue thanë: Mos s'ka me na mbastuem neve edhe juve, por ma mirë shkoni tek ata qi shesinë, edhe blini për vetëhenë tuei.
- ¹⁰ Edhe ato kur shkuenë me blemë, dhandërrit erdhi; edhe ato qi ishinë gati hynë bashkë me ate ndër darsmat, edhe u mbyll dera,
- ¹¹ Mbasandai vin' edhe virgjinësat' e tiera, e thonë: Zot, Zot, çilna.
- ¹² Por ai u përgjeq, e tha: Për të vërtet po u thom juve se nuk' u dij juve.
- ¹³ Rrini qutë pra, sepse nukë dini ditënë, as orënë, kur vien i bir' i nieriu.
- ¹⁴ Sepse *ka me ardhunë* porsi një nieri, i *cilli*, tue votunë ndë dhe të huej, thirri shërbëtorët' e vet, e u dha gjan' e vet.
- ¹⁵ Edhe njianit i dha pesë tallanta, e tietrit dy, e tietrit një; gjithë-se-cillit mbas fuqisë vet; edhe përnjiherë voiti ndë dhe të huej.
- ¹⁶ Atëherë ai qi muer pesë tallantatë, shkoi, e punoi me ato, edhe bani të tiera pesë tallanta.
- ¹⁷ Kështu edhe ai qi muer dy, fitoi edhe ai të tiera dy.
- ¹⁸ Por ai qi muer njianënë, shkoi, e gërmihit ndë dhet, edhe mpshefi argjandin' e të zotit.

¹⁹ Edhe mbas shumë kohet vien i zoti atyne shërbëtorëve, edhe ven ore llogari me ata.

²⁰ Edhe si erdhi për-anë ai qi pat marrë pesë tallantatë, pruni të tiera pesë tallanta, tue thanë: Zot, pesë tallanta më dhe n'dorë, qe te fitova prei atyneve të tiera pesë tallanta.

²¹ Edhe i zoti i tha: Të lumtë shërbëtor i mirë, edhe besëtar; mbë të pakëta qe besëtar, kam me të vumë mbi të shumëta, hynë ndë gëzim t'y zot.

²² Erdhi edhe ai qi pat marrë dy tallantatë, edhe tha: Zot, dy tallanta më dhe n'dorë, qe te fitova prei atyneve të tiera dy tallanta.

²³ I zoti i tha: Të lumtë, shërbëtor i mirë, edhe besëtar; mbë të pakëta qe besëtar, kam me të vumë mbi të shumëta, hynë ndë gëzim t'y zot.

²⁴ Erdhi për-anë edhe qi ai pat marrë një tallantë, e tha: Zot, të dita se je nieri i ashpër, qi korr ku nukë mbolle, edhe mbëleth ku nukë shpërdave;

²⁵ edhe mbassi pata frikë, shkova, e mpshefa tallantënë tande ndë dhet; qe ku e ke tandenë.

²⁶ Edhe i zoti u përgjeq e i tha: Shërbëtuer i keq edhe i përtueshim, *ti* e dite se unë korr ku nukë mbolla, edhe mbëleth ku nukë shpërdava,

²⁷ duhei pra me vumë argjandinë t'em ndër turvezarët, edhe kur të vishiem unë, kishiem me marrë t'emenë bashkë me kamatënë.

²⁸ Mirrni pra prei ati tallantënë, edhe epnia ati qi ka dhetë tallanta.

²⁹ Sepse kuitdo qi ka, ka me i u dhanë, edhe ka me i tepruem, por prei kuido qi s'ka, edhe ate qi s'ka, edhe ate qi të ketë, ka me u marrë prei ati.

³⁰ Edhe shërbëtorin' e pavëjefshim hidhnia nd'errësinë të përjashtëme, atie ka me qenë të qjamt' edhe të dridhunit' e dhambëvet.

³¹ Edhe kur të vijë i bir' i nieriu ndë laft të vet, edhe gjith' engjujt' e shenjtënueshim bashkë me atë, atëherë ka me ndenjunë ndë shkamp të laffit vet;

³² edhe kanë me u mbëledhunë përpara ati gjithë kombetë, edhe ka me damë njjaninë prei tietrit, sikurse bariu dan dhentë prei kedhavit;

³³ edhe ka me vumë dhentë prei së diathtësë vet, edhe kedhatë prei së rrëmaktësë.

³⁴ Atëherë mbëreti ka me u than' atyneve *qi rrinë* prei së diathtësë vet: Eni, të bekuemit' e t'im et, trashigoni mbëretëninë qi ashtë bamë gati për ju çë kur se ashtë ngrefunë bota,

³⁵ sepse pata uni, e më dhatë me ngranë; pata het, e më dhatë me pimë ujë; qesh i huej, e më muertë përbrenda;

³⁶ i sveshun', e me veshët; u sëmuna, e më vut' ore; qeshë ndë burk, e erdhët tek unë.

³⁷ Atëherë të dreitëtë kanë me iu përgjegjunë, tue thanë: Zot, kurë të pam tue pasun' uni, e të ushqyem? A tue pasunë het, e të dham me pimë ujë?

³⁸ Edhe kurë të pam të huej, e të muerm përbrenda? A të sveshun', e të veshëm?

³⁹ Edhe kurë të pam të sëmune, a ndë burk, edhe erthmë te ti?

⁴⁰ Edhe mbëreti ka me u përgjegjunë, e ka me u than' atyneve: Për të vërtet po u thom juve - Sado qi i batë njjanit këtyne ma të vogjilëvet vëllazënavet mi, ma keni bamë mue.

⁴¹ Atëherë ka me u than' edhe atyneve *qi rrinë* prei së rrëmaktësë: Shkoni prei meje, të mallëkuemitë, ndë ziarrm të pasosunë, qi ashtë bamë gati për diallin', edhe për engjujt' e ati,

⁴² sepse pata uni, e s'më dhatë me ngranë; pata het, e s'më dhatë me pimë ujë;

⁴³ qesh i huej, e s'me muertë përbrenda; i sveshun', e s'më veshët; i sëmune, edhe ndë burk, e s'më vutë ore.

⁴⁴ Atëherë kanë me iu përgjegjun' edhe ata, tue thanë: Zot, kurë të pam tue pasun' uni, a tue pasunë het, a të huej, a të sveshun', a të sëmuni, a ndë burk, edhe nukë të shërbyem?

⁴⁵ Atëherë ka me iu përgjegjun' atyneve, tue thanë: Për të vërtet po u thom juve - Sado qi nuk' i batë njanit këtyne ma të vogjilëvet, as mue nukë ma batë.

⁴⁶ Edhe ata kanë me shkue ndë mundim të pasosunë; edhe të drejtët ndë jetë të pa-sosëme.

KAPTINA XXV. 26

¹ Edhe Iesui kur mbaroi gjithë këto fjalë, u tha dishepujvet:

² E dini se mbas dy ditsh ashtë pashka, edhe i bir' i nieriut nepetë ndër duer për me u kryqëzue.

³ Atëherë u mbëllohnë Krye-priftënit' edhe Shkruesit' edhe pleq' e popullit ndë oborr të Krye-priftit, qi thohei Kaiafë;

⁴ edhe banë këshille për me zanë Iesunë me gënjim, edhe me e vramë.

⁵ Edhe thoshinë: Mos e *zamë* për *ditë* feste, qi të mos bahetë të përziem ndë popullit.

⁶ Edhe Iesui kur ishte ndë Bethani, ndë shtëpi të Simonit kromosunë,

⁷ i erdhi për anë një grue qi kishte një alabastër me voj ere shumë të shtrejtë, edhe ia derdhi mbi kryet, atie ku ishte ndenjunë ndë mësallë.

⁸ Edhe dishepujt' e ati kur panë, u zemëruen', e thanë: Për ç'punë me hupunë?

⁹ Sepse kyj voj ere mundeit me u shitunë *me* shumë *nder*, edhe me u dhanë ndëpër të vobegjit.

¹⁰ Edhe Iesui si muer vesht, u tha atyneve: Përse i nepni mundime gruesë? Sepse *ajo* bani punë të mirë mbë mue.

¹¹ Sepse të vobegjit' i keni përherë me vetëhenë tuei, por mue nukë më keni përherë.

¹² Sepse *ajo* kur derdhi këte voj ere mbi korpinë t'em, e bani për të vorruemit t'em.

¹³ Për të vërtet po u thom juve: Kudo me u predikue kyj ungjill ndë gjithë botënë, ka me u folun' edhe se qish bani *ajo*, qi të përmendet' *ajo*.

¹⁴ Atëherë shkoi një prei të dy-mbë-dhetësh, ai qi quhei Iudë Iskarioti, te Krye-priftënit,

¹⁵ e tha: Qish doni me më dhanë, edhe unë do t'u nap juve ndër duer ate? Edhe ata i dhanë tri-dhet' argjanda.

¹⁶ Edhe çë mb'atëherë kërkonte kohë me e trathtue.

¹⁷ Edhe të parënë *ditën'* e të pabrumievet dishepujt' erthnë për anë Iesuit, e i thanë: Ku do të bajmë gati për ty me ngranë pashkënë?

¹⁸ Edhe ai tha: Shkoni ndë qytet tek akë-cilli, edhe i thoni - Mieshtri thotë: Koha eme ashtë ngjat; kam me bamë pashkënë te ti, bashkë me dishepujt' e mi.

¹⁹ Edhe dishepujtë banë sikurse i porositi Iesui, edhe banë gati pashkënë.

²⁰ Edhe kur u ngrys, ishte tue ndenjunë ndë mësallë bashkë me të dy-mbë-dhetët.

²¹ Edhe ata tue ngranë, tha: Për të vërtet po u thom juve, se një prei jush ka me më trathtue.

²² Edhe ata u idhënuenë fort, e filluenë me i thanë gjithë-se-cilli prei atyneve: Zot, mos jam unë?

²³ Edhe ai u përgjeg, e tha: Ai qi ngjeu dorënë ndë kupët bashkë me mue, kyj ka me më trathtue.

²⁴ I bir' i nieriut shkon, sikurse ashtë shkruem për atë: - Por mjer ati nieri, qi trathtohet' i biri i nieriut prei atil! Ishte mirë për atë nieri, mos me pasunë lemë.

²⁵ Edhe luda, ai qi e trathtoi, u përgjeq, e tha: Rabbi, mos jam unë? I thotë: Ti po thue.

²⁶ Edhe ata tue ngranë, Iesui muer bukë' edhe e bekoi, edhe e theu, e ua dha dishepujvet, edhe tha: Mirrni, e hani; kyi ashtë korpi em.

²⁷ Edhe muer potirinë, edhe si u fal nders, ua dha, tue thanë: Pini të gjithë prei këti,

²⁸ sepse kyi ashtë gjaku em i dhiatësë re, qi derdhetë për shumë për ndëjesën' e fajevet.

²⁹ Edhe po u thom juve, se s'kam me pimë, çë tashti e mbaskëndai, prei këesai peme qi piell hardhia, deri mb'atë ditë, kur ta pij të re bashkë me ju ndë mbëretënit të t'im et.

³⁰ Edhe ata si thanë kankën' e uratësë, duelnë ndë Malt të Ullivet.

³¹ Atëherë Iesui u thot' atyneve: Gjithë ju keni me u shkandalizuem mbë mue këte natë, sepse ashtë shkruem: "Kam me i ranë bariut, edhe dhentë kanë me u shpërdamë prei tubësë".

³² Por mbassi të ngjallem unë, kam me votunë përpara jush ndë Galile.

³³ Edhe Pietri u përgjeq, e i tha: Edhe të gjithë ndë u shkandalizofshinë mbë tyi, unë s'kam me u shkandalizuem kurrë.

³⁴ Iesui i tha: Për të vërtet po të thom, se këte natë, para se të këndojë gjeli, tri herë ke me më mohuem.

³⁵ Pietri i thotë: Edhe ndë u lypstë me vdekun' unë bashkë me tyi, s'kam me të mohuem. Kështu than' edhe gjithë dishepujtë.

³⁶ Atëherë Iesui vien bashkë me ata ndë një katund qi thohetë Gethsimani, edhe u thotë dishepujvet: Rrini aty, deri sa të vete, e të falem atie.

³⁷ Edhe muer me vetëhe Pietrin, edhe dy të bijt' e Zebedeut, e filloi me u idhënuem, e me i ardhunë randë.

³⁸ Atëherë u thot' atyneve: Shpirti em asht' i idhënueshim deri mbë vdekë; mbetni këtu, edhe rrini qutë bashkë me mue.

³⁹ Edhe si shkoi pak përpara, ra me faqe përmbys, tue u falun', e tue thanë: Ati em, ndë qoftë se mundetë, le të shkojë prei meje kyi potir, por jo si të demi unë, por si të *duesh* ti.

⁴⁰ Edhe vien te dishepujt, e i gjen tue fjetunë, edhe i thote Pietrit: Kështu nukë muftët me ndenjunë qutë një orë bashkë me mue?

⁴¹ Rrini qutë, edhe faluni, qi të mos hyni ndë ngasëje, sepse shpirti ashtë gati, por mishi *asht'* i pafuqishim.

⁴² Për-së-ri për së dyti voiti, edhe u fal, tue thanë: Ati em, ndë qoftë se nukë mundetë me shkuem prei meje kyi potir, qi të mos e pij, u baftë dashunimi yt.

⁴³ Edhe si erdhi, i gjen për-së-ri tue fjetunë, sepse syt' e atyneve ishinë randuem.

⁴⁴ Edhe si la ata, voiti për-së-ri, e u fal' për së treti, tue thanë por ate fjalë.

⁴⁵ Atëherë vien te dishepujt e vet; edhe u thot' atyneve: Flini pra, edhe prahi: qe tek u afrue ora, edhe i bir' i nieriuat nepetë ndër duer të fajtorëvet.

⁴⁶ Çohi, le të shkojmë: qe tek u afrue ai qi më trathton.

⁴⁷ Edhe ai kur ishte tue folë, qe tek erdhi luda, një prei të dy-mbë-dhetësh, edhe bashkë me atë *erthnë* shumë gjindëje me thika e me druna, prei anësë Krye-priftënavet edhe pleqvet popullit.

⁴⁸ Edhe ai qi e trathton u bani atyneve shenjë, tue thanë: Ate qi të puth unë, ai ashtë; zinia.

⁴⁹ Edhe përnjherë erdhi përanë Iesuit, e tha: Falemi, Rabbi; edhe e puthi.

⁵⁰ Edhe Iesui tha: Mik, përse erdhe? Atëherë u afruen', e vunë duertë mbi Iesunë, edhe e zunë.

⁵¹ Edhe qe një prei asish qi ishinë bashkë me lesunë, shtrini dorën' e nxuer thikën' e vet, edhe i ra shërbëtorit Krye-priftit, e i preu veshinë.

⁵² Atëherë Iesui i thotë: Këthe thikënë tande ndër vend të vet, sepse gjith' ata qi venë *dorë* mbë thikë, kanë me u bierrë.

⁵³ Apor të duketë se nukë mundem tashti t'i lutem t'im et, edhe ka me më nxierrë përpara ma tepërë se dy-mbë-dhetë legjeona engjujsh?

⁵⁴ Si kanë me u mbushunë shkronjatë pra, se kështu duhetë me u bamë?

⁵⁵ Mb'ate herë Iesui i tha gjindëjesë: Porsi mbi kursarë keni dalë me thika e me druna për me më zanë? Përditë rrisiem te ju tue mësuem ndër tempull, edhe nukë me zutë.

⁵⁶ Por gjithë këjo u ba, qi të mbushenë shkronjat' e profetënavet. Atëherë gjithë dishepujt' e lan', e iknë.

⁵⁷ Edhe ata si kapnë lesunë, e prunë te Kaiafa Krye-prifti, atie ku ishinë mbëledhunë Shkruisit' edhe pleqtë.

⁵⁸ Por Pietri e merrte mbrapa prei së largut, deri nd'oborr të Krye-priftit, edhe si hyni mbrenda, rrinte bashkë me shërbëtorët, për me pamë të mbrapmenë.

⁵⁹ Edhe Krye-priftënit' edhe pleqt' edhe gjithë bashkë-ndeitia kërkoshinë deshmi mbë rrenë kundrë Iesuit, për me e vramë,

⁶⁰ por nukë gjetnë. Edhe ndonëse erthnë shumë deshmitarë rrenës, *por* nukë gjetnë. Edhe mbasandai erthnë dy deshmitarë rrenës,

⁶¹ e thanë: Kyi tha, se - Mundem me prishunë tempullin' e Perëndisë, edhe për tri ditë me e ndërteum.

⁶² Edhe Krye-prifti u ngrit, e i tha: S'po përgjegje aspak? Ç'deshmi bajnë këta kundrë tejet?

⁶³ Por Iesui nukë pëzante. Edhe Krye-prifti u përgjeq, e i tha: Të ve mbë be për Perëndin' e gjallë, të na thuesh, ndër je ti Krishti, i Bir' i Perëndisë.

⁶⁴ Iesui i thotë: Ti po thue: *por unë* po u thom juve, se çë tashti e mbaskëndai keni me pamë të birin' e nieriuat tue ndenjunë prei së diathtësë fuqisë, edhe tue ardhunë mbi renat e qjellit.

⁶⁵ Atëherë Krye-prifti shqeu petkat' e veta, tue thanë, se: Vlasfimis. Ç'nevojë kena ma për deshmitarë? Qe tashti tek e ndëgjuetë vlasfimin' e ati.

⁶⁶ Si u duketë juve? Edhe ata u përgjegjën, e thanë: Ashtë fajtuer për vdekë.

⁶⁷ Atëherë e pështynë ndër sy, edhe i ranë me grushta; edhe të tierë i ranë me shuplaka,

⁶⁸ tue thanë: Profetizo mbë ne, o Krisht; cilli asht' ai qi të ra?

⁶⁹ Edhe Pietri rrinte përjashta ndër oborr, edhe i erdhi për-anë një shërbëtore, tue thanë: Edhe ti ishie bashkë me Iesu Galileasinë.

⁷⁰ Por ai e mohoi përpara të gjithëve, tue thanë: Nukë dij se qish thue.

⁷¹ Edhe ai kur duel ndër derë të oborrit, e pa një tietër, edhe u thot' atyneve *qi ishin'* atie: Edhe ky ishte bashkë me Iesu Nazoreaninë.

⁷² Edhe për-së-ri e mohoi me be, se: Nuk' e dij nierinë.

⁷³ Edhe mbas një grimet erthnë për-anë ata qi ishinë tue ndenjun', e i thanë Pietrit: Për të vërtet edhe ti je prei asish; sepse edhe të folunitë t'at të difton.

⁷⁴ Atëherë filloi me nemë, e me bamë be, se: Nuk' e dij atë nieri. Edhe përnjherë këndo i gjeli.

⁷⁵ Atëherë i ra ndër mend Pietrit fjala e Iesuit, qi i pat thanë, se: Para se të këndo i gjeli, tri herë ke me më mohuem. Edhe duel jashtë, e qjau idhët.

KAPTINA XXVI. 27

¹ Edhe si u ba mëngjesie, gjithë Krye-priftënit' edhe pleqt' e popullit *dhan'* e muernë këshille kundrë Iesuit, për me e vramë.

² Edhe si e lidhnë, e prunë, edhe e dhanë ndër duer të Pontiut Pilatit guvernatorit.

³ Atëherë kur pa luda, ai qi e trathtoi, se u gjukue për vdekë, u pendue, edhe këtheu tri-dhet' argjandatë te Krye-priftënit' edhe te pleqtë,

⁴ tue thanë: Fëjeva qi dhashë ndër duer gjak të pafaj. Edhe ata thanë: Ç'gaile kena na? Ti ke për ta pamë.

⁵ Edhe ai hodhi argjandatë ndë tempull, e iku; edhe voiti, e vuer vetëhenë.

⁶ Edhe Krye-priftënitë si muernë argjandatë, thanë: Nuk' asht' e udhësë me i vumë ndë kurbana, sepse janë nder gjaku.

⁷ Edhe si *dhan'* e muernë këshille, blen' arën' e tiegullarit me ato, për me vorruem të huejtë.

⁸ Përandai ajo arë u queitë Arë gjaku, deri mbë *ditë* të sotshime.

⁹ Atëherë u mbush qish ashtë thanë prei anësë profetit Ieremi, qi tha: "Edhe muernë tri-dhet' argjandatë, nderin' e të përnderumit, të cillin' e përnderuenë prei të bijsh Israelit;

¹⁰ edhe i dhanë nd'arë të tiegullarit, sikurse më urdhënoi Zoti".

¹¹ Edhe lesui ndeiti përpara guvernatorit, edhe guvernatori e pyeti, tue thanë: Ti je mbëret' i Iudevet? Edhe lesui i tha: Ti po thue.

¹² Edhe ai kur përflitei prei Krye-priftënavet edhe prei pleqvet, nukë përgjegjei aspak.

¹³ Atëherë Pilati i thotë: Nukë ndëgjjon sa bajnë deshmi kundrë teje?

¹⁴ Por ai s'iu përgjeq as mbë ndonji fjalë, kaqi sa guvernatori mërekullohei fort.

¹⁵ Edhe guvernatori kishte zakon për *ditë* feste me i lishuem gjindëjesë një të lidhunë, cillinë të dojshin' *ata*.

¹⁶ Edhe atëherë kishinë një të lidhunë me emënë, qi thohei Barabba.

¹⁷ Edhe ata kur ishinë mbëledhunë, Pilati u tha atyneve: Cillinë doni me u lishuem juve? Barabbanë, apor lesunë qi thohetë Krisht?

¹⁸ Sepse e dinte, se e dhanë ndër duer prei zmirit.

¹⁹ Edhe ai tue ndenjunë mbi shkamp të gjyqit, grueja e ati dërgoi tek ai, e tha: Ti mos i ban gja ati të dreitë, sepse sot hoqa shumë nd'andërrë për ate.

²⁰ Edhe Krye-priftënit' edhe pleqt' i mbushnë mendienë gjindëjesë me lypunë Barabbanë, edhe me prishunë lesunë.

²¹ Edhe guvernatori u përgjeq, e u tha atyneve: Cillinë doni prei *kësi* të dysh me u lishuem juve? Edhe ata thanë: Barabbanë.

²² Pilati u thot' atyneve: Qish do ta baj pra lesunë qi thohetë Krisht? Të gjith' i thonë: Le të kryqëzohetë.

²³ Edhe guvernatori tha: Përse, qish të keq ka bamë? Por ata bërtitshinë ma tepërë, tue thanë: Le të kryqëzohetë.

²⁴ Edhe Pilati si pa se s'qitei mbë krye aspak, por ma tepërë të përziem bahetë, muer ujë, e lau duertë përpara gjindëjesë, tue thanë: Jam pa faj prei gjakut këti të dreiti; ju keni për ta pamë.

²⁵ Edhe gjithë populli u përgjeq, e tha: Gjaku i ati *qoftë* mbi ne, edhe mbi bijt t'anë.

²⁶ Atëherë u lishoi atyneve Barabbanë, edhe mbassi rrafi me tërfurk lesunë, e dha ndër duer për me u kryqëzuem.

²⁷ Atëherë ushtëtorët' e guvernatorit muernë me vetëhe lesunë ndë shtëpi të guvernatorit, edhe mbëltohnë mbi atë gjithë tubën' e ushtëtorëvet.

²⁸ Edhe e sveshnë, e i veshnë një kllamidë të kuqe.

²⁹ Edhe gërshetuenë një kunorë ferrash, e ia vunë mbi kryet t'ati, edhe i *dhanë* një kallam ndë *dorë* të diathtë; edhe ranë ndë gjunjë përpara ati, e luejshinë me atë, tue thanë: Falemi, Mbëret' i Iudevet.

³⁰ Edhe si e pështynë, muernë kallamin' edhe i bijshinë ndë kryet.

³¹ Edhe mbassi lueitnë me atë, i sveshnë kllamidën' edhe i veshnë petkat' e ati, edhe e prunë për me e kryqëzuem.

³² Edhe tue dalë, gjetnë një nieri Kyreneas, qi e kishte emninë Simon; këte e zun' angari qi të ngrrejë kryqin' e ati.

³³ Edhe kur erthnë ndë *nji* vend, qi thohetë Golgotha, ai ashtë qi thohetë Vend i kresë,

³⁴ i dhanë me pim' uthëllë përziem bashkë me t'amëllth, por *ai* si e vuni ndë buzë, nukë deshë me pimë.

³⁵ Edhe si e kryqëzuenë, shtinë shortë, e danë petkat' e ati, qi të mbushetë qish ashtë thanë prei profetit: "Danë petkat' e mia mbë vetëhen' e atyneve, edhe shtinë shortë mbi petkunë t'em".

³⁶ Edhe tue ndenjunë ruejshin' ate atie.

³⁷ Edhe vunë sipër mbi kryet t'ati punën' e ati shkruem: KYI ASHT' IESUI MBËRETI I IUDEVET.

³⁸ Atëherë kryqëzohenë bashkë me ate dy kursarë, një prei së diathtet, edhe një prei së rrëmaktet.

³⁹ Edhe ata qi shkojshinë për-anë nemshin' ate, tue tundunë krenët' e vet,

⁴⁰ e tue thanë: Ti qi prish tempullin', edhe e ndërton për tri ditt, shpëto vetëhenë tande, ndë je i Bir' i Perëndisë, sdryp prei kryqit.

⁴¹ Kështu edhe Krye-priftënitë tue lueitunë bashkë me Shkruisit edhe me pleqt, thoshinë:

⁴² Të tierë shpëtoi, vetëvetëhenë nukë mundetë me e shpëtuem. Nd'ashtë mbëret' i Israelit, le të sdrypi tashti prei kryqit, edhe kena me i besuem.

⁴³ Mbahej mbë Perëndinë; le ta shpëtojë tashti, ndë e dashtë, sepse tha, se: Jam Bir Perëndie. -

⁴⁴ Ashtu edhe kursarëtë qi ishinë kryqëzuem bashkë me ate e shajshinë.

⁴⁵ Edhe çë prei orësë gjashtë u ba *nji* errësinë mbë gjithë dhenë, deri mbë nand'orë.

⁴⁶ Edhe mbë të nandën' orë Iesui bërtiti me za të math, tue thanë: "Eli, Eli, lama sabahthani?", qi do me thanë: "Perëndia em, Perëndia em, përse më lishove prei duersh?"

⁴⁷ Edhe disa prei asish qi ishin' atie, kur ndëgjuenë, thanë, se: Kyi po thërret Elinë.

⁴⁸ Edhe përnjherë u tuerr një prei asish, edhe muer një shpuzë, edhe e mbushi me uthëll, edhe e vuni mbë *nji* kallam, e i nepte me pimë.

⁴⁹ Edhe të tierë thoshinë: Leni të shofimë, ndë qoftë se vien Elia me e shpëtuem.

⁵⁰ Edhe Iesui për-së-ri bërtiti me za të math, e dha shpirtinë.

⁵¹ Edhe qe kurtina e tempullit tek u çë mbë dy prei së naltit deri poshtë; edhe dheu u tund, edhe gurëtë plasnë.

⁵² Edhe vorret' u hapnë, edhe shumë korpëna prei asi shenjtënash qi kishinë vdekun' u ngjallnë,

⁵³ edhe duelnë prei vorresh, mbas të ngjallunit ati, e hynë ndë shenjtinë qytet, edhe u duknë mbë shumë *vetë*.

⁵⁴ Edhe urdhën-qindësi, edhe ata qi ishinë bashkë me atë tue rueitunë Iesunë, kur panë tërmetin' edhe se qish u banë, u frikuenë fort, e thanë: Për të vërtet ky paska qenë Bir Perëndie.

⁵⁵ Edhe atie ishinë shumë gra tue vum' ore prei së largut, të cillat e kishinë marrë mbrapa Iesunë prei Galilesë, tue i shërbyem;

⁵⁶ ndër ato ishte Maria Magdalena, edhe Maria e ama Iakobit edhe Ioseut, edhe e ama të bijvet Zebedeut.

⁵⁷ Edhe si u ngrys, erdhi nji nieri i pasunë prei Arimathesë, *qi e kishte* emninë Iosef, qi edhe ai vetë kishtë pasë qenë dishepull' i Iesuit;

⁵⁸ kyi voiti për-anë Pilatit, e lypi korpin' e Iesuit. Atëherë Pilati urdhënoi me iu dhanë korpi.

⁵⁹ Edhe Iosefi si muer korpinë, e mpshtuell me pëlhurë të pastër,

⁶⁰ edhe e vuni ndë vorr të vet të rinë, qi e kishte gërmihunë ndë shkamp *të gurit*; edhe si rrokulloi nji gur të math ndë derët të vorrit, iku.

⁶¹ Edhe atie ishte Maria Magdalena, edhe Maria tietër, tue ndenjünë kundruell vorrit.

⁶² Edhe ndë të nesërmenë, qi ashtë mbas të prendesë, u mbëlthnë Krye-priiftënit' edhe Fariseitë te Pilati,

⁶³ tue thanë: Zot, na u kujtue, se ai gënjeshtari tha, kur qe i gjallë, se: Mbas tri ditsh kam me u ngjallë.

⁶⁴ Urdhëno pra të ruhetë vorri deri mbë të tretënë ditë, se mos vinë dishepujt' e ati natënë, edhe e viedhinë, edhe i thonë popullit, se: U ngjall prei së vdekunish, edhe ka me qen' e mbrapmeja gënjeshtërë, ma e keqe se e para.

⁶⁵ Edhe Pilati u tha atyneve: Keni rueitësa, shkoni, e siguronja si ta dini.

⁶⁶ Edhe ata voitnë, e siguruanë vorrinë, tue bulosunë gurinë bashkë me rueitësat.

KAPTINA XXVII. 28

¹ Edhe si shkoi e shëtuna, kur filloi me sbardhun' e *diela* e para dit' e javësë, erdhi Maria Magdalena, edhe Maria tietër, për me vum' ore vorrinë.

² Edhe qe tek u ba *nji* tërmet i math, sepse engjull' i Zotit sdrypi prei qiellit, edhe erdhi e rrokulloi gurinë prei derësë *vorrit*, edhe rrinte sipër ati.

³ Edhe faqeja e ati *ishte* porsi vetimë, edhe petku i ati i bardhë porsi borë.

⁴ Edhe ata qi ruejshinë u drothnë prei frikës' ati, edhe u banë porsi të vdekunë.

⁵ Edhe engjulli u përgjeq, e u tha gravet: Mos frikoshi ju, sepse e dij se kërkoni Iesunë, qi u kryqëzue.

⁶ Nuk' ashtë këtu, sepse u ngjall, sikurse pat thanë. Eni, shifji vendinë ku qe Zoti.

⁷ Edhe shkoni shpeit, e u thoni dishepujvet ati, se u ngjall prei së vdekunish; edhe qe te po shkon ma përpara se ju ndë Galile; atie keni me e pamë, qe tek u thashë juve.

⁸ Edhe ato duelnë shpeit prei vorrit bashkë me frikë, edhe me gëzim të math; e u tuernnë me u dhanë za dishepujvet ati.

⁹ Edhe tue votunë me u dhanë za dishepujvet ati, qe Iesui te hasi me ato, e u tha: Falemi. Edhe ato i erthnë për-anë, e i kapnë kambët', edhe e adhuruenë.

¹⁰ Atëherë Iesui u thot' atyneve: Mos kini frikë, shkoni, e nepni za vëllazënavet mi, qi të shkojnë ndë Galile, edhe atie kanë me më pamë.

¹¹ Edhe ato tue shkuem, qe disa prei rueitësavet tek erthnë ndë qytet, e u dhanë za Krye-priiftënavet për gjithë se qish u banë.

¹² Edhe *ata* si u mbëlthnë bashkë me pleqt, edhe *muern'* e dhanë këshille, u dhanë ushtëtorëvet argjanda miaft,

¹³ tue thanë: Thoni, se: - Dishepujt' e ati erthnë natënë, edhe e vothnë, tue fjetunë na.

¹⁴ Edhe ndë u ndëgjoftë këjo prei guvernatorit, na kena me i mbushunë mendien', edhe kena me u bamë juve mos me pasunë gaile.

¹⁵ Edhe ata mbassi muernë argjandatë, banë sikurse u mësuenë; edhe këjo fjalë u dha ndëpër ludeit deri mbë ditë të sotshime.

¹⁶ Edhe të nji-mbë-dhetë dishepujtë voitnë ndë Galile, nd'ate mal ku i pat porositunë Iesui.

¹⁷ Edhe kur pan' ate, e adhuruenë, por disa *vetë* ishinë me dy mendesh.

¹⁸ Edhe Iesui erdhi për-anë, e u foli atyneve, tue thanë: M'u dha çdo urdhënë ndë qiell, edhe mbë dhe.

¹⁹ Shkoni pra, e mësoni gjithë kombetë, edhe i pagëzoni mb'emënë të Atit, e të Birit, e të Shpirtit Shenjt;

²⁰ edhe i mësoni me rueitunë gjithë sa u kam porositunë juve; edhe qe unë te jam bashkë me ju gjithë ditt, deri mbë të mbaruemen' e jetësë. Amen.